

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2021. szeptember 2.*

„Fellebbezés – Állami támogatások – Támogatási rendszer – Az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdése – 659/1999/EK rendelet – A 4. cikk (3) és (4) bekezdése – A » bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek« fogalma – Kifogást nem emelő határozat – A hivatalos vizsgálati eljárás megindításának hiánya – A 2014 és 2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás – Az állami támogatások ellenőrzési eljárásainak lefolytatására alkalmazott bevált gyakorlatok kódexe – A »bejelentést megelőző« kapcsolatfelvétel – Az érdekelt felek eljárási jogai – Az Egyesült Királyság kapacitáspiaca”

A C-57/19. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: É. Gippini Fournier és P. Němečková, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2019. január 25-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

támogatja:

a **Lengyel Köztársaság** (képviseli: B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban,

a többi fél az eljárásban:

a **Tempus Energy Ltd** (székhelye: Pontypridd [Egyesült Királyság]),

a **Tempus Energy Technology Ltd** (székhelye: Pontypridd, képviselik: J. Derenne és D. Vallindas avocats, valamint C. Ziegler Rechtsanwalt)

felperesek az elsőfokú eljárásban,

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselik kezdetben: F. Shibli, S. McCrory és Z. Lavery, később F. Shibli és S. McCrory, segítők: G. Facenna QC és D. Mackersie barrister)

* Az eljárás nyelve: angol.

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök (előadó), N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2021. június 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2018. november 15-i Tempus Energy és Tempus Energy Technology kontra Bizottság ítéletének (T-793/14, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2018:790) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette a 2014. július 23-i C(2014) 5083 final bizottsági határozatot (HL 2014. C 348., 5. o., a továbbiakban: vitatott határozat), amelyben a Bizottság nem emelt kifogást az Egyesült Királyság kapacitáspiacára irányuló támogatási programmal (2014/N-2. sz. állami támogatás) szemben.

Jogi háttér

A 659/1999/EK rendelet

- 2 Az [EUMSZ] 108. cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendeletnek (HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) „A bejelentés előzetes vizsgálata és a Bizottság határozatai” című, a szóban forgó támogatási programra alkalmazandó 4. cikke (2)–(5) bekezdése ekképp rendelkezik:

„(2) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy a bejelentett intézkedés nem valósít meg támogatást, megállapítását határozatban rögzíti.

3. Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy nem merült fel kétség a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, és amennyiben az a[z EUMSZ 107. cikk] (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, a Bizottság úgy határoz, hogy az intézkedés összeegyeztethető a közös piaccal (a továbbiakban: »kifogást nem tartalmazó határozat«). A határozat megjelöli, hogy a Szerződésben szereplő melyik kivétel került alkalmazásra.

(4) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy kétség merült fel a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, a[z EUMSZ 108. cikk]

(2) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről dönt (a továbbiakban: »hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozat«).

(5) A (2), (3) és (4) bekezdésben említett határozatokat két hónapon belül kell meghozni. Ez a határidő a teljes bejelentés kézhezvételének időpontjától kezdődik. A bejelentés akkor tekinthető teljesnek, ha annak kézhezvételétől számított két hónapon belül, vagy a kért kiegészítő információk átvételétől számított két hónapon belül a Bizottság nem kér további információt. A határidő a Bizottság és az érintett tagállam hozzájárulásával meghosszabbítható. A Bizottság adott esetben rövidebb határidőt is meghatározhat.”

3 E rendelet „Hivatalos vizsgálati eljárás” című 6. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„A hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozat összefoglalja a vonatkozó ténybeli és jogi kérdéseket, tartalmazza a Bizottság előzetes értékelését a javasolt intézkedés támogatási jellegére vonatkozóan, és meghatározza a közös piaccal való összeegyeztethetőséggel kapcsolatban felmerült kétségeket. A határozat felszólítja az érintett tagállamot és az egyéb érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket egy meghatározott, általában egy hónapot meg nem haladó határidőn belül. Kellően indokolt esetben a Bizottság meghosszabbíthatja az előírt határidőt.”

A bevált gyakorlatok kódexe

4 Az állami támogatások ellenőrzési eljárásainak lefolytatására alkalmazott bevált gyakorlatok kódexe (HL 2009. C 136., 13. o., a továbbiakban: a bevált gyakorlatok kódexe) többek között az „A bejelentést megelőző kapcsolatok” című 3. címet tartalmazza, amelyben e kódex 10–18. pontja található. A 10–16. pont megfogalmazása a következő:

„10. A Bizottság tapasztalatai szerint a látszólag egyszerű esetekben is hasznos a bejelentést megelőző kapcsolatfelvétel. A bejelentést megelőző, a bizottsági szolgálatok és a bejelentő tagállam közötti kapcsolat mindkét félnek lehetőséget nyújt a tervezett projekt jogi és gazdasági aspektusainak a bejelentést megelőző informális és bizalmas megvitatására, ezáltal javítja a bejelentések minőségét és teljesebbé teszi őket. Ebben az összefüggésben a tagállamok a bizottsági szolgálatokkal közösen is kidolgozhatnak a tervezett intézkedés problémás részeit módosító javaslatokat. E szakasz tehát hozzájárul ahhoz, hogy a Bizottságnak tett hivatalos bejelentést követően az esetet gyorsabban kezeljék. A sikeres előzetes bejelentés lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy a bejelentés dátumától számított két hónapon belül (7) határozatot hozzon a [659/1999] rendelet 4. cikkének (2), (3) és (4) bekezdése szerint. [...]

11. Kifejezetten ajánlatos a bejelentést megelőző kapcsolatfelvétel azokban az esetekben, amelyek olyan sajátos új aspektusokat vetnek fel, amelyek indokoltá teszik az informális előzetes megvitatást a bizottsági szolgálatokkal, tagállami kérés esetén azonban bármikor szívesen nyújtunk informális segítséget.

3.1. Tartalom

12. A bejelentést megelőző szakasz lehetőséget nyújt arra, hogy az érintett tagállammal megvitassák és útmutatást nyújtsanak számára azzal kapcsolatban, hogy milyen információkat kell tartalmaznia a benyújtandó bejelentési nyomtatványnak ahhoz, hogy az a bejelentés napjától teljes legyen. Az eredményes bejelentést megelőző szakasz lehetővé teszi továbbá a tervezett intézkedéssel kapcsolatban felmerült lényegi kérdések nyílt és konstruktív környezetben történő megvitatását. Ez különösen fontos azon projektek esetében, amelyek úgy, ahogy vannak, nem

lennének elfogadhatók, így jelentősen módosítani kellene vagy vissza kellene vonni őket. E szakaszba tartozhat továbbá az egyéb jogalapok meglétének elemzése és a korábbi hasonló ügyek megállapítása is. Ezenfelül a bejelentést megelőző, eredményes szakasz lehetővé teszi a bizottsági szolgálatok és a tagállam számára, hogy a tervezett projekt közös piaccal való összeegyeztethetőségének bizonyításához elhárítsák a legfontosabb versenyjogi aggályokat, gazdasági elemzést készítsenek, és adott esetben külső szakértőket vonjanak be. A bejelentő tagállam a bejelentést megelőző szakaszban kérheti a bizottsági szolgálatoktól azt is, hogy a bejelentési nyomtatványban szereplő bizonyos információk benyújtására vonatkozó kötelezettséget függessze fel abban az esetben, ha a konkrét körülmények miatt azok szükségtelenek az eset vizsgálatához. Végezetül, a bejelentést megelőző szakasz döntő annak meghatározására nézve, hogy egy ügy *prima facie* kezelhető-e az egyszerűsített eljárás keretében. [...]

3.2. Alkalmazási kör és határidők

13. Annak érdekében, hogy a bejelentést megelőző szakasz konstruktív és hatékony legyen, az érintett tagállamnak érdekében áll, hogy megküldje a Bizottságnak a tervezett állami támogatási projekt értékeléséhez szükséges információkat egy bejelentési nyomtatvány-tervezet formájában. Az ügy gyors kezelésének biztosítása érdekében a találkozókkal szemben alapvetően előnyt élveznek az e-mailek vagy konferenciahívások. A bejelentési nyomtatvány-tervezet kézhezvételét követő két héten belül a bizottsági szolgálatok megszervezik az első bejelentést megelőző kapcsolatfelvételt.

14. Általános szabály, hogy a bejelentést megelőző kapcsolat időtartama ne haladja meg a két hónapot, és azt kövesse teljes bejelentés. Amennyiben a bejelentést megelőző kapcsolatfelvétel nem jár a kívánt eredménnyel, a bizottsági szolgálatok lezártnak nyilváníthatják a bejelentést megelőző szakaszt. Mivel az egyes esetek összetettsége hatással van a bejelentést megelőző kapcsolat időtartamára és formátumára, e kapcsolatfelvétel több hónapot is igénybe vehet. Ezért a Bizottság azt ajánlja, hogy a különlegesen bonyolult esetekben (pl. megmentési támogatás, nagy kutatási és fejlesztési támogatás, nagy összegű egyedi támogatás vagy különösen nagy és összetett támogatási programok) a tagállamok minél hamarabb kezdeményezzenek kapcsolatot, hogy ezáltal lehetővé tegyék az érdemi megvitatást.

15. A Bizottság tapasztalatai szerint különösen a jelentős technikai, pénzügyi és a projekthez kapcsolódó egyéb hatásokkal járó esetekben nagyon hasznos a bejelentést megelőző kapcsolatfelvétel során a támogatás kedvezményezettjének bevonása. Ezért a Bizottság azt ajánlja, hogy a bejelentést megelőző kapcsolatfelvételbe vonják be az egyedi támogatások kedvezményezettjeit.

16. A kifejezetten újszerű vagy összetett eseteket leszámítva a bizottsági szolgálatok arra törekednek, hogy a bejelentést megelőző szakasz végén előzetes tájékoztató értékelést bocsássanak az érintett tagállam rendelkezésére. Ez a kötelező érvénnyel nem bíró értékelés nem a Bizottság hivatalos álláspontja, hanem a bizottsági szolgálatoktól érkező, informális iránymutatás a bejelentéstervezet hiánytalanságáról és a tervezett projekt közös piaccal való, első látásra valószínűsíthető összeegyeztethetőségéről. Különösen bonyolult esetekben a tagállam kérésére a bizottsági szolgálatok írásban is nyújthatnak útmutatást a benyújtandó egyéb információkról.”

A 2014–2020 iránymutatás

- 5 A 2014 és 2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatásnak (HL 2014. C 200., 1. o., a továbbiakban: 2014–2020 iránymutatás) „A támogatás összeegyeztethetőségének értékelése [az EUMSZ] 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján” címet viselő 3. címe tartalmazza a következőket:

„(25) A 3.2. szakasz meghatározza az ezen iránymutatás alkalmazási körébe tartozó valamennyi támogatási intézkedésre alkalmazandó általános megfelelési feltételeket, kivéve, ha a 3. fejezet célzottabb szakaszai ezen általános megfelelési feltételeket részletesebben kifejtik vagy módosítják. [...]

[...]

3.1. Közös értékelési elvek

[...]

- (27) [...] a Bizottság csak azokat az állami támogatási intézkedéseket tekinti összeegyeztethetőnek a belső piaccal, amelyek az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:

[...]

- e) a támogatás arányossága (a támogatás minimális szintre történő korlátozása): a támogatás összege az érintett térségben a többletberuházások vagy többlettevékenységek ösztönzéséhez szükséges minimumra korlátozódik (3.2.5. szakasz);

[...]

3.2.5. A támogatás arányossága

[...]

- (69) A környezetvédelmi és energetikai támogatás arányosnak tekinthető, ha a támogatás kedvezményezettenkénti összege a tervezett környezetvédelmi vagy energiaügyi célkitűzés megvalósításához szükséges minimumra korlátozódik.

[...]

3.2.6. A versenyre és a kereskedelemre gyakorolt indokolatlan negatív hatások elkerülése

3.2.6.1. Általános megfontolások

[...]

- (92) A támogatásnak a kedvezményezett piaci erejének növelése vagy a jelentős piaci erő megőrzése tekintetében is lehetnek torzító hatásai. Ha a támogatás közvetlenül nem is növeli a jelentős piaci erőt, erre közvetetten alkalmas lehet azáltal, hogy gátolja a meglévő versenytársak bővülését, a versenytársak kilépését idézi elő, vagy elbátortalanítja az új versenytársakat a piacra lépéstől.

[...]

3.9. A termelési kapacitások megfelelőségének biztosításához nyújtott támogatás

[...]

3.9.2. Az állami beavatkozás szükségessége

[...]

(223) A tagállamoknak egyértelműen bizonyítaniuk kell, miért nem várható, hogy beavatkozás hiányában a piac megfelelő kapacitást képes biztosítani, amelyhez figyelembe kell venni a jelenlegi piaci és technológiai fejleményeket. [...]

(224) Ebben az értékelésben a Bizottság – adott esetben – figyelembe veszi többek között a tagállamok által biztosítandó alábbi tényezőket:

[...]

b) a keresletoldali részvétel hatásának értékelése, ideértve a keresletoldali gazdálkodás ösztönzésére irányuló intézkedések ismertetését; [...]

[...]

3.9.5. Arányosság

(228) A támogatás teljes összegét úgy kell kiszámítani, hogy az a kedvezményezettek számára észszerűnek tekinthető megtérülési rátát biztosítson.

(229) A világos, átlátható és megkülönböztetésmentes feltételeken alapuló, valamint a kijelölt célkitűzésre hatékonyan összpontosító, versenyeztetési ajánlattételi eljárást olyannak tekintik, amely rendes körülmények között észszerű megtérülési rátákat biztosít.

(230) Az intézkedésnek olyan beépített mechanizmusokat kell magában foglalnia, amelyek megakadályozzák a váratlan nyereség kialakulását.

(231) Az intézkedést úgy kell kialakítani, hogy a rendelkezésre állásért fizetett ár automatikusan a nulla felé tendáljon, amikor a biztosított kapacitás várhatóan elegendő lesz a kapacitáskereslet kielégítésére.

3.9.6. A versenyre és a kereskedelemre gyakorolt indokolatlan negatív hatások elkerülése

(232) Az intézkedést úgy kell kidolgozni, hogy valamennyi olyan kapacitás esetében igénybe vehető legyen, amely képes hatékonyan hozzájárulni a termelési kapacitások megfelelőségével kapcsolatos problémák kezeléséhez, különösen figyelembe véve az alábbi tényezőket:

a) a különböző technológiákat alkalmazó termelők és az egyenértékű műszaki teljesítményt szavatoló intézkedéseket, például keresletoldali gazdálkodást, rendszerösszekötőket és tárolást kínáló gyártók részvétele. A (228) bekezdés sérelme nélkül a részvétel korlátozása kizárólag akkor indokolt, ha a műszaki teljesítmény nem felel meg a

termelési kapacitások megfelelőségével kapcsolatos probléma kezeléséhez szükséges szintnek. Ezenfelül a termelési kapacitások megfelelőségével kapcsolatos intézkedésnek lehetővé kell tennie a kereslet és a kínálat potenciális összevonását;

[...]

(233) Az intézkedésnek teljesítenie kell az alábbiakat:

- a) nem csökkenti a rendszerösszekötő kapacitásba történő beruházás ösztönzőit;
- b) nem ássa alá a piac-összekapcsolást, többek között a kiegyenlítési piacokat sem;
- c) nem hátráltatja az intézkedés előtt hozott, energiatermeléssel kapcsolatos beruházási döntéseket, illetve a gyártóknak a kiegyenlítési piaccal vagy a kiegészítő szolgáltatások piacával kapcsolatos döntéseit;
- d) nem erősíti meg indokolatlan mértékben a piaci erőfölényt;
- e) egyenértékű műszaki és gazdasági jellemzők esetén az alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiatermelőknek kedvez.”

A jogvita előzményei

- 6 A jogvitának a megtámadott ítélet 1–20. pontjában ismertetett előzményei a jelen eljárás szempontjából a következőképpen foglalhatók össze.
- 7 A Tempus Energy Ltd és a Tempus Energy Technology Ltd (a továbbiakban együtt: Tempus) villamosenergia-szolgáltatói engedéllyel rendelkezik az Egyesült Királyságban, és a villamosenergia-fogyasztás szabályozására – más néven a „fogyasztóoldali szabályozásra” – irányuló technológiát forgalmaz magánszemélyek és cégek részére.
- 8 A vitatott határozat szereplő támogatási programmal (a továbbiakban: kifogásolt intézkedés) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága egy kapacitáspiacot hoz létre, amelynek az a lényege, hogy a villamosenergia-termelési kapacitást nyújtók díjazásban részesülnek cserében azért, hogy kötelezettséget vállalnak arra, hogy villamos energiát szolgáltatnak, vagy hálózati leterheltség idején csökkentik, illetve elhalasztják a villamosenergia-fogyasztást. E program célja, amint azt a vitatott határozat (3) preambulumbekzdése kiemeli, az ellátás biztonságának biztosítása.
- 9 Ami a kapacitáspiac működését illeti, a szükséges kapacitás mennyiségét centralizáltan határozzák meg, a piac pedig az árverések útján állapítja meg az e mennyiség nyújtásának megfelelő árat. A szükséges kapacitást minden évben árverések során, négy évvel későbbi szolgáltatásra árverezik el (a továbbiakban: T-4 árverés). Egy másik árverésre a fő árverések szolgáltatási évét megelőző évben kerül sor (a továbbiakban: T-1 árverés). A T-1 árveréseken előírt „költséghatékony” fogyasztóoldali szabályozási kapacitás becslése alapján meghatározott mértékű kapacitást rendszeresen leválasztanak a T-4 árverésekből, hogy a T-1 árverésekre „tartalékolják”. A vitatott határozat előírja, hogy mivel a T-1 árverések jobb lehetőséget adnak a piaci hozzáférésre a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek, az Egyesült Királyság kormánya kötelezettséget vállal arra, hogy a „tartalékol” kapacitás legalább 50%-át négy évvel korábban a

T-1 árverésekre viszi. A T-4 és a T-1 árverések (a továbbiakban: állandó árverések) alkotják az állandó rendszert. Az állandó rendszer mellett létezett egy átmeneti rendszer is, amely szerint a 2018/2019-es szolgáltatási időszak előtt, elsősorban a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői számára nyitva álló, „átmeneti” árveréseket helyeztek kilátásba.

- 10 Ha a kapacitásslátszóálatók nyertes ajánlatot tettek, az aukciós elszámolóáron, vagyis a lefelé licitálás végén meghatározott legalacsonyabb áron kapacitásslátszóálatást kötnek velük. A résztvevők által vállalt kapacitásslátszóálatások tartama változó. Míg a tényleges kapacitásslátszóálatók többsége egyéves szerződéshöz jut, azok a kapacitásslátszóálatók, akiknek a tárgyi eszközök beszerzésére fordított kiadása a kilowattónként (kW) 125 font sterlinget (GBP; mintegy 141 euró) meghaladja (felújítandó erőművek), legfeljebb három évre szóló szerződést kaphatnak, azok a kapacitásslátszóálatók pedig, akiknek a tárgyi eszközök beszerzésére fordított kiadása a kilowattónként (kW) 250 GBP-t (körülbelül 282 eurót) meghaladja (új erőművek), legfeljebb tizenöt évre szóló szerződést kaphatnak. Egy évnél hosszabb időre szóló szerződéseket csak a T-4 árveréseken köthetnek.
- 11 A kapacitások díjazásának finanszírozásával összefüggésben felmerült költség az összes engedélyezett villamosenergia-szolgáltatóra hárul. A villamosenergia-szolgáltatókra vonatkozó díjat a november és február hónapok között, hétköznap 16 és 19 óra között rögzített fogyasztás alapján kiszámított piaci részesedésük arányában állapítják meg, ezzel ösztönözve őket arra, hogy a rendszerint legnagyobb fogyasztással járó időszakokban csökkentessék ügyfeleik villamosenergia-igényét. A megtámadott határozat szerint ez valószínűleg a szükséges kapacitások csökkenését, következésképpen a kapacitáspiaci költségek leszállítását jelenti.
- 12 A vitatott határozatban a Bizottság úgy határozott, hogy nem emel kifogást a kifogásolt intézkedéssel szemben, mivel az az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a belső piaccal, mivel az megfelelt a 2014–2020 iránymutatások 3.9. szakaszában rögzített követelményeknek.

A Törvényszékhez benyújtott kereset és a megtámadott ítélet

- 13 A Törvényszék Hivatalához 2014. december 4-én érkezett keresetlevelével a Tempus a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtott be.
- 14 Keresetének alátámasztása érdekében a Tempus két jogalapra hivatkozott, amelyek közül az első az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének megsértésén, a hátrányos megkülönböztetés tilalma, az arányosság és a bizalomvédelem elvének megsértésén, valamint a tények téves értékelésén, a második pedig az indokolás hiányán alapult.
- 15 A megtámadott ítéletben a Törvényszék elfogadta az első jogalapot, a második jogalap vizsgálata nélkül helyt adott a keresetnek, és megsemmisítette a vitatott határozatot.
- 16 Különösen, amint az a megtámadott ítélet 267. pontjából kitűnik, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy olyan objektív és egybevágó valószínűsítő körülmények együttese áll fenn, amelyek egyrészt a bejelentést megelőző szakasz időtartamán és körülményein alapulnak, másrészt a megtámadott határozat abból eredően hiányos és elégtelen tartalmán, hogy a Bizottság az előzetes vizsgálati szakaszban nem vizsgálta megfelelően a kapacitáspiac bizonyos szempontjait, ami azt bizonyítja,

hogy e határozat annak ellenére került elfogadásra, hogy a 659/1999 rendelet 4. cikke értelmében vett olyan kétségek merültek fel, amelyek alapján a Bizottságnak meg kellett volna indítania az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást.

A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

- 17 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - utasítsa el a vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelmet, vagy – másodlagosan – utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé az elsőfokú eljárásban hivatkozott második jogalap vizsgálata céljából, és
  - mindenesetre a Tempust kötelezze a Törvényszék előtti és a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.
- 18 Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága a Bizottság kereseti kérelmeit támogatja, amint a Lengyel Köztársaság is, mivel ez utóbbi számára a Bíróság elnöke 2019. július 5-i határozatával megengedte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.
- 19 A Tempus azt kéri, hogy a Bíróság:
- a fellebbezést mint elfogadhatatlant vagy mint megalapozatlant utasítsa el;
  - másodlagosan határozzon az elsőfokú eljárásban hivatkozott, a vitatott határozat indokolásának hiányára alapított második jogalapról, és semmisítse meg a vitatott határozatot;
  - a Bizottságot kötelezze a saját költségein felül a Tempus részéről a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek viselésére, és
  - az Egyesült Királyságot kötelezze saját költségei viselésére.

A fellebbezésről

- 20 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Bizottság egyetlen, az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdésének, valamint a 659/1999 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének téves értelmezésére alapított jogalpra hivatkozik.
- 21 E jogalap két részből áll, amelyek közül az első a Törvényszék által a „komoly nehézségek” fogalmának értelmezése során elkövetett hibákon, valamint azon alapul, hogy a Törvényszék úgy vette figyelembe a bejelentést megelőző kapcsolatfelvételek időtartamát és körülményeit, harmadik felek kritikai észrevételeit, illetve a kifogásolt intézkedés összetettségét és újdonságát mint az e nehézségeket alkotó tényezőket, a második pedig azon, hogy nem vizsgálta meg megfelelően az Egyesült Királyság kapacitáspiacának bizonyos szempontjait.

Az egyetlen jogalap első részéről

A felek érvei

- 22 A Bizottság egyetlen jogalapja első részének alátámasztása érdekében öt kifogásra hivatkozik. Az első kifogás keretében az Egyesült Királyság és a Lengyel Köztársaság által támogatott Bizottság lényegében arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet 68–72. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azon vizsgálatot illetően, amelyet valamely tagállam által bejelentett állami támogatási intézkedés tekintetében kell lefolytatnia. A Törvényszék ugyanis tévesen állapította meg, hogy a jelen ügyben a Bizottságnak nem kellett volna megelégednie az Egyesült Királyság által szolgáltatott információkkal, hanem le kellett volna folytatnia saját vizsgálatát, és más információforrásokat kellett volna felkutatnia értékelésének érdekében az előzetes vizsgálati szakasz során.
- 23 A Bizottság szerint a Törvényszék megállapításaiból az következik, hogy minden olyan esetben köteles hivatalos vizsgálati eljárást indítani, amikor a határozata nem felel meg teljes mértékben a harmadik személyek által a vizsgált támogatási intézkedéssel kapcsolatban tett kritikai észrevételeknek. A Bizottság hangsúlyozza, hogy a jelen ügyben semmilyen hivatalos panaszt nem kapott a kifogásolt intézkedésre vonatkozóan. Egyébiránt nem hagyta figyelmen kívül a harmadik személyek által a bejelentést megelőző nem hivatalos szakaszban informálisan és önkéntesen megfogalmazott észrevételeket. A Bizottság mindazonáltal úgy véli, hogy nem lett volna köteles más forrásokból információkat beszerezni. Az a tény, hogy a Törvényszék ennek ellenkezőjét állapította meg, azzal a hatással jár, hogy az előzetes vizsgálati eljárást egy hivatalból hozott intézkedés vizsgálatára irányuló eljárásá alakítja át, és egyébiránt megszünteti az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek fennállásának megállapítása tekintetében rendelkezésére álló mérlegelési mozgásterét.
- 24 Egyébiránt, a bejelentett támogatás és az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének megsértésével végrehajtott jogellenes támogatás között fennálló jelentős különbségek miatt a Bizottság azon a véleményen van, hogy az 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítéletből (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 62. pont) nem lehet azt a következtetést levonni, hogy egy bejelentett támogatás esetében köteles saját kezdeményezésére megvizsgálni minden körülményt, meghallgatni az érdekelt feleket és minden érvükre választ adni, amennyiben a bejelentést tévő tagállam által szolgáltatott információk elegendőek ahhoz, hogy az első vizsgálatot követően kialakíthassa azt a meggyőződését, hogy a bejelentett intézkedés nem minősül támogatásnak, vagy ha annak kell minősítenie, az összeegyeztethető a belső piaccal.
- 25 Az Egyesült Királyság és a Lengyel Köztársaság szintén úgy ítéli meg, hogy a Törvényszék nyilvánvalóan túl alacsony küszöböt alkalmazott ahhoz, hogy a jelen ügyben megállapítsa a kétségek fennállását, és figyelmen kívül hagyta azt a mérlegelési mozgásteret, amellyel a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének alkalmazása, valamint a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról vagy annak mellőzéséről szóló döntése tekintetében rendelkezik. Úgy vélik, hogy a Törvényszék megközelítése valójában megszüntet minden különbségtételt az előzetes vizsgálat és a hivatalos vizsgálati eljárás között, a 659/1999 rendeletben előírtakkal ellentétesen. Ezenkívül e megközelítés arra kötelezná a Bizottságot, hogy folytassa a vizsgálatát, amint valamely érdekelt fél az előzetes vizsgálat során aggályokat vet fel az érintett intézkedéssel kapcsolatban, még akkor is, ha e fél semmilyen bizonyítékot nem terjesztett elő. Egyébiránt az a tény, hogy a jelen ügyben a Bizottság nem válaszolt a Tempus által az eljárás során előterjesztett minden egyes évrre, nem jelenti azt, hogy nem fogadhatta volna el a vitatott határozatot a rendelkezésére álló információk

alapján. Az a tény, hogy a Tempus nem volt elégedett e határozattal, nem bizonyítja, hogy a Bizottságnak nem álltak rendelkezésére egy ilyen jellegű intézkedés elfogadását lehetővé tévő információk.

- 26 Második kifogása keretében a Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 79. és azt követő pontjaiban megállapította, hogy egy intézkedés jellemzői – mint például annak technikai összetettsége, új jellege vagy a támogatás abszolút értéke – tanúsíthatják, hogy „komoly nehézségek” állnak fenn annak megállapítása során, hogy ezen intézkedés összeegyeztethető az EUM-Szerződéssel. Valójában ezek az elemek nem relevánsak e kérdés értékelése szempontjából, és a Bizottság éppen az ügy technikai nehézségeinek leküzdésére törekedett a bejelentést megelőző kapcsolatfelvételek során. Az ítélkezési gyakorlat egyébként elismerte, hogy ezek az elemek igazolhatják azt, hogy az előzetes vizsgálati eljárás több időt vesz igénybe, a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó kötelezettség kiváltása nélkül. A megtámadott ítélet megkérdőjelezi ezt az ítélkezési gyakorlatot, mivel az intézkedés összetettségét olyan elemnek ítélte, amely nem igazolhatja az érintett tagállammal folytatott meghosszabbított információcserét, hanem amelyből a Bizottság azon kötelezettsége következik, hogy hivatalos vizsgálati eljárást indítson.
- 27 Harmadik kifogása keretében a Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 85., 92., 106., 109. és 111. pontjában az állapította meg, hogy a bejelentést megelőző kapcsolatfelvételek hossza és a háromféle gazdasági szereplő által benyújtott észrevételek változatossága komoly nehézségek fennállására utal, és így a saját ítélkezési gyakorlatától eltérve, amelyből az következik, hogy ha az előzetes vizsgálat időtartama jóval hosszabb, mint a teljes értesítés kézhezvételétől számított két hónapos határidő, ezt az időtartamot komoly nehézségre utaló jelként kell figyelembe venni. A Bizottság szerint a támogatási intézkedés bejelentésére vonatkozó döntés teljes egészében az érintett tagállamra tartozik, és amíg nem jelentettek be támogatási intézkedést, a Bizottság tétlensége nem jár következményekkel.
- 28 Negyedik kifogása keretében a Bizottság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy – különösen a megtámadott ítélet 101–109. és 111. pontjában – a Bizottsághoz több gazdasági szereplő által benyújtott észrevételek sokféleségét és eredetét vette figyelembe olyan tényezőkként, amelyek kétségeket vethetnek fel a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően. A Bizottság e tekintetben azt állítja, hogy azon ítélkezési gyakorlat, amely szerint körültekintően kell eljárnia a jogellenes támogatásokra vonatkozó panaszok, vagyis az előzetes bejelentés nélkül elfogadott támogatások esetében, nem terjeszthető ki a még be nem jelentett és végre nem hajtott támogatások tervezetére, amelyek tekintetében a harmadik személyek által spontán tett észrevételek nem egyenértékűek egy olyan panasszal, amely a vizsgálatnak haladéktalan megindításának, és a panaszban szereplő állítások meghatározott határidőn belüli vizsgálatának kötelezettségét váltja ki.
- 29 Végül az ötödik kifogás keretében a Bizottság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 86–91. pontjában úgy ítélte meg, hogy a bejelentést megelőző szakasznak nem a tervezett intézkedés összeegyeztethetőségének vizsgálatára kell irányulnia, és a Bizottság nem tévesztheti össze a bejelentés készítésének – adott esetben előzetes – szakaszát a bizottsági vizsgálat szakaszával. A Bizottság szerint a bejelentést megelőző szakasz célja az, hogy lehetővé váljon számára az, hogy informálisan és bizalmasan levélváltást folytasson az érintett tagállammal az annak biztosításához szükséges információkról, hogy ezen intézkedés bejelentését, amennyiben arra sor kerül, teljesnek lehessen tekinteni. Számos esetben, mint a jelen ügyben is, a bejelentést megelőző levélváltások alkalmat adnak arra, hogy egy javasolt intézkedésnek az állami

támogatásokra vonatkozó szabályaival esetlegesen nem teljes mértékben összeegyeztethető szempontjait taglalják, ami lehetővé teszi az érintett tagállam számára, hogy az intézkedés bejelentése előtt megtegye a szükséges módosításokat. Az ilyen levélváltásokat éppen az összetett esetekben ösztönzik.

- 30 Az Egyesült Királyság és a Lengyel Köztársaság továbbá úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a bejelentést megelőző szakasz jogi és politikai hátterét, amint az a bevált gyakorlatok kódexéből következik. A hatékony bejelentést megelőző szakasz lehetővé teszi a támogatási intézkedés végrehajtásában való késlekedés kockázatának csökkentését, ami a jelen ügyben különösen fontos lett volna az Egyesült Királyság számára. Ellentétben azzal, amit a Törvényszék megállapított, nagy esélye van annak, hogy egy új és összetett intézkedésre vonatkozó szigorú, bejelentést megelőző szakasz a legcsekélyebb kétséget is eloszlatja az érintett intézkedésnek az EUM-Szerződéssel való összeegyeztethetőségét illetően.
- 31 Az Egyesült Királyság szerint a jelen ügyben a bejelentést megelőző azon szakasznak köszönhetően, amelynek során beszerezte a Bizottság kérdéseinek megválaszolását lehetővé tévő információkat, módosította az általa bejelenteni kívánt intézkedést, és országos konzultációkat folytatott annak érdekében, hogy az érdekelt felektől bizonyítékokat szerezzen be, a Bizottságnak nem volt szüksége arra, hogy saját értékelést végezzen. Ha a bejelentést megelőző szakaszban folytatott levélváltások időtartama a hivatalos vizsgálati eljárás megindítása mellett szóló érvnek minősülne, sem a Bizottság, sem a tagállamok nem lennének érdekeltek e szakasz keretében a szoros együttműködésben.
- 32 A Tempus az első kifogásra válaszul arra hivatkozik, hogy a Bizottság érvelése nem veszi figyelembe a „kétség” fogalmának objektív jellegét, amiből az következik, hogy a Bizottságnak túl kell lépnie az érintett tagállam szubjektív lelki állapotán, és az átfogó értékelés elvégzése tekintetében releváns valamennyi információt be kell kérnie az e tagállam vagy adott esetben a panaszos által szolgáltatott ténybeli és jogi elemeken felül. Ennek megfelelően a Törvényszék egyáltalán nem értelmezte tévesen az ítélezési gyakorlatot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem szorítkozhat az Egyesült Királyság információinak és állításainak elfogadására, és hogy a jelen ügyben nem vette kellőképpen figyelembe a harmadik személyek által szolgáltatott információkat. Épp ellenkezőleg, az ítélezési gyakorlatból az következik, hogy a Bizottság vizsgálata csak akkor lett volna elegendő, ha a bejelentő tagállam által előadott érvek megalapozottságát kérdőjelezte volna meg. Ezenfelül a Bizottság azon érve, miszerint a megtámadott ítéletben szereplő megállapítások arra kényszerítik, hogy minden egyes alkalommal megindítsa a hivatalos vizsgálati eljárást, amikor harmadik személyek a bejelentett intézkedéssel kapcsolatban kritikai észrevételeket tesznek, a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul. A Tempus szerint ugyanis a Törvényszék nem kizárólag a harmadik felek által tett észrevételekre, hanem az érintett tagállam által szolgáltatott információk és a harmadik felek által tett észrevételek elégtelen elemzésére támaszkodva állapította meg a kétségek fennállását.
- 33 A Tempus továbbá úgy érvel, hogy a Bizottságnak az 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítéletben (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 62. pont) hivatkozott azon kötelezettsége, hogy valamely, adott esetben a panaszos vagy az intézkedést bejelentő tagállam által tudomására hozott ténybeli és jogi elemek egyszerű elemzésén túl is kiterjessze, közvetlenül a megfelelő ügyintézés elvéből ered, amely egyaránt alkalmazandó a panaszra és a bejelentésre is. A Tempus szerint a Bizottság nem mindig bízhat a bejelentő tagállam nyilatkozataiban, mivel az, amennyiben támogatást kíván nyújtani, nem tekinthető elfogulatlan szereplőnek.

Következésképpen, ha a bejelentésben ellentmondásokat állapítanak meg, vagy ha harmadik személyek kérdéseket vetnek fel, megfelelő eljárási garanciát jelent a Bizottság azon kötelezettsége, hogy kiterjessze a tudomására hozott ténybeli és jogi elemek vizsgálatát.

- 34 Ami a Bizottság második-ötödik kifogását illeti, a Tempus előjáróban arra hivatkozik, hogy azok elfogadhatatlanok, mivel ténykérdésekre vonatkoznak, és a Bizottság nem hivatkozott arra, hogy a Törvényszék elferdítette, illetve tévesen minősítette a tényeket. A Bizottság azt sem jelölte meg, hogy e kifogások a megtámadott ítélet mely pontjait érintik.
- 35 Az ügy érdemét illetően a Tempus a második kifogásra válaszul arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet 79–84. pontjában a Törvényszék egyszerűen csak leírta a releváns tényeket, nevezetesen azt, hogy a kifogásolt intézkedés jelentős, összetett és új volt. A Törvényszék nem állapított meg semmilyen új jogelvet, hanem az ügy sajátos körülményeire támaszkodott, amelyek sajátos megfontolásokat igényelnek.
- 36 A harmadik és az ötödik kifogást illetően a Tempus úgy érvel, hogy a megtámadott ítélet 85. és azt követő pontjaiban a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy az előzetes vizsgálat felgyorsult, mivel csak egy hónapig tartott, ugyanakkor a bejelentést megelőző kapcsolatfelvételek hosszúak és fontosak voltak. A Törvényszék emlékeztetett a bejelentést megelőző szakasznak a bevált gyakorlatok kódexéből eredő célkitűzéseire, valamint a bejelentést megelőző szakasznak a 659/1999 rendeletben előírt tárgyára, és ebből arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság nem téveszthette össze a bejelentés készítésének szakaszát a bejelentés vizsgálatának előbb előzetes, később hivatalos szakaszával. Amint arra a Törvényszék rámutatott, a kifogásolt intézkedés jelentős szempontjait érintő érdemi kérdések vetődtek fel a bejelentést megelőző szakaszban. Márpedig a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nincsenek semmilyen kétségei, jóllehet éppen csak az előzetes vizsgálatot kezdte meg. Ebben az összefüggésben a Tempus szerint az előzetes vizsgálat rövid időtartama csak arra utaló jel lehetett, hogy a Bizottságnak kétségei kellett volna, hogy legyenek. A jelen ügyben szóban forgó tények kivételesek, ami igazolja a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 111–115. pontjában tett megállapításait.
- 37 A negyedik kifogást illetően a Tempus arra hivatkozik, hogy a Törvényszék egybehangzó valószínűsítő körülmények együttesét, és nem csupán a panaszok létezését vette figyelembe, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy nem állnak fenn kétségek. Másképpen fogalmazva, inkább az vezette a Törvényszéket arra a következtetésre, hogy a jelen ügyben kétségek állnak fenn, hogy a vitatott határozat nem vette figyelembe a „panaszok” lényegét. Valójában a jelen ügy kivételes sajátossága abban a tényben áll, hogy a bejelentést megelőző szakaszt visszaélészerűen alkalmazták előzetes vizsgálatként, így ez utóbbi kiegészítő jellegűvé vált.

A Bíróság álláspontja

- 38 Emlékeztetni kell arra, hogy egy, a vitatott határozathoz hasonló, a 659/1999 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésén alapuló, kifogást nem emelő határozat jogszerűsége attól függ, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információknak és bizonyítékoknak a bejelentett intézkedés előzetes vizsgálati szakaszban történő értékelésének objektív módon kétségeket kellett volna-e ébresztenie ezen intézkedés belső piaccal való összeegyeztetőségével kapcsolatosan, mivel az ilyen kétségek felmerülése esetén meg kell indítani a hivatalos vizsgálati eljárást, amelyben az említett rendelet

1. cikkének h) pontja szerinti érintett felek is részt vehetnek (2020. szeptember 3-i Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland és társai kontra Bizottság ítélet, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 39 Amennyiben a felperes a kifogást nem emelő határozat megsemmisítését kéri, lényegében azt vitatja, hogy a támogatásra vonatkozó határozatot anélkül fogadták el, hogy a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárást indított volna, amivel megsértette eljárási jogait. Annak érdekében, hogy a megsemmisítés iránti kérelemnek helyt lehessen adni, a felperes bármely azt bizonyító jogalpra hivatkozhat, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információknak és bizonyítékoknak a bejelentett intézkedés előzetes vizsgálati szakaszban történő értékelésének kétségeket kellett volna ébresztenie ezen intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatosan. Az ilyen érvelés azonban nem változtathatja meg sem a kereset tárgyát, sem az elfogadhatóságának a feltételeit. Éppen ellenkezőleg, az összeegyeztethetőséggel kapcsolatos kétségek fennállása pont az a tényező, amelyet a felperesnek alá kell támasztania annak bizonyítására, hogy a Bizottság köteles lett volna az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében szabályozott hivatalos vizsgálati eljárást megindítani (2020. szeptember 3-i Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland és társai kontra Bizottság ítélet, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 81. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 A szóban forgó támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek fennállásának bizonyítékát – amelyet mind a kifogást nem emelő határozat elfogadásának körülményei, mind pedig e határozat tartalma vonatkozásában keresni kell – egybehangzó valószínűsítő körülmények együtteséből kiindulva kell szolgáltatnia annak a félnek, aki a határozat megsemmisítését kéri (2020. szeptember 3-i Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland és társai kontra Bizottság ítélet, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 82. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 Közelebbről, az előzetes vizsgálati eljárás során a Bizottság által folytatott vizsgálat elégtelen vagy hiányos volta azt valószínűsítő körülménynek minősül, hogy komoly nehézségek állnak fenn a kifogásolt intézkedés értékelése során, amelyek jelenléte arra kötelezi a Bizottságot, hogy megindítsa a hivatalos vizsgálati eljárást (lásd ebben az értelemben: 2016. október 12-én hozott, Land Hessen kontra Pollmeier Massivholz ítélet, C-242/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:765, 38. pont).
- 42 Ezenfelül az előzetes vizsgálati eljárás végén hozott, kifogást nem emelő határozat jogszerűségét az uniós bíróságnak nemcsak azon információk alapján kell értékelnie, amelyek a határozat elfogadásakor a Bizottság rendelkezésére álltak, hanem azon információk alapján is, amelyekkel a Bizottság rendelkezhetett (2021. április 29-i Achemos Grupè és Achema kontra Bizottság ítélet, C-847/19 P, nem tették közzé, EU:C:2021:343, 41. pont).
- 43 Márpedig azok az információk, amelyek a Bizottság „rendelkezésére állhattak”, magukban foglalják azokat az információkat is, amelyek relevánsnak tűntek a jelen ítélet 38. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében elvégzendő értékelés szempontjából, és amelyek benyújtását a Bizottság, saját kérésére, elérhette volna a közigazgatási eljárás során (2021. április 29-i Achemos Grupè és Achema kontra Bizottság ítélet, C-847/19 P, nem tették közzé, EU:C:2021:343, 42. pont).
- 44 A Bizottság ugyanis köteles a kifogásolt intézkedések vizsgálatára irányuló eljárást gondosan és pártatlanul lefolytatni annak érdekében, hogy a támogatás fennállását, és adott esetben összeegyeztethetlenségét vagy jogellenességét megállapító végleges határozat elfogadása során a

lehető legteljesebb körű és legmegbízhatóbb információk álljanak rendelkezésére a határozat elfogadásához (2021. április 29-i Achemos Grupé és Achema kontra Bizottság ítélet, C-847/19 P, nem tették közzé, EU:C:2021:343. pont).

- 45 Mindazonáltal, bár a Bíróság kimondta, hogy az állami támogatás fennállásának és jogszerűségének vizsgálata során szükséges lehet, hogy a Bizottság adott esetben túllépjen a tudomására hozott ténybeli és jogi elemek pusztá vizsgálatán (1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 62. pont), ebből az ítélkezési gyakorlatból nem lehet arra következtetni, hogy a Bizottság feladata lenne, hogy saját kezdeményezésére és ilyen értelmű valószínűsítő körülmények hiányában felkutasson minden olyan információt, amely kapcsolatban lehet azzal az üggyel, amelyben eljár, még akkor sem, ha ezek az információk nyilvánosan hozzáférhetők (lásd ebben az értelemben: 2021. április 29-i Achemos Grupé és Achema kontra Bizottság ítélet, C-847/19 P, nem tették közzé, EU:C:2021:343, 49. és 50. pont).
- 46 A jelen ügyben a megtámadott ítélet 70. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése értelmében vett kétség fennállásának bizonyításához elegendő, ha a Tempus azt bizonyítja, hogy a Bizottság nem derítette fel és nem vizsgálta gondosan és pártatlanul az ezen elemzés szempontjából releváns összes elemet, vagy nem vette azokat megfelelően, a bejelentett intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos minden kétséget kizáró módon figyelembe.
- 47 Ezenfelül, miután a megtámadott ítélet 71. pontjában a jelen ítélet 42. és 43. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra emlékeztetett, a Törvényszék a megtámadott ítélet 72. pontjában többek között megállapította, hogy támogatás belső piaccal való összeegyeztethetősége tekintetében felmerült kétség fennállásának bizonyítása érdekében a Tempus ennél fogva bármely olyan releváns információt felhozhat, amellyel a Bizottság a vitatott határozat meghozatalakor rendelkezett vagy rendelkezhetett.
- 48 Márpedig – amint arra lényegében a Bizottság is hivatkozik – a Törvényszék tévesen értelmezte a bejelentett intézkedés előzetes vizsgálati szakaszában a Bizottságot terhelő kötelezettségek terjedelmét, következésképpen tévesen alkalmazta a jogot.
- 49 A megtámadott ítélet 70. pontjában ugyanis a Törvényszék lényegében azt mondta ki, hogy a Bizottság köteles volt „az összes releváns körülményt” felkutatni, megvizsgálni és figyelembe venni, ami szükségszerűen magában foglalja azokat az elemeket is, amelyek a Bizottságnak nem jutottak tudomására, és amelyek létezéséről vagy a bejelentett intézkedés vizsgálata szempontjából való relevanciájáról nem tudott. Márpedig az ilyen terjedelmű kötelezettség messze meghaladta a Bizottság azon kötelezettségeit, amelyek a Bíróságnak a jelen ítélet 38–45. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatából következnek.
- 50 Ugyanez vonatkozik a megtámadott ítélet 72. pontjára, amelyből az tűnik ki, hogy a Tempus a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek fennállásának bizonyítása érdekében nemcsak a Bizottság rendelkezésére álló összes releváns információra hivatkozhatott volna, hanem minden olyan információra is, amellyel ezen intézmény „rendelkezhetett”. A Törvényszék ezzel az érveléssel azt sugallja, hogy a Bizottságnak kizárólag azon az alapon kellett volna kételkednie valamely támogatási intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, hogy létezett egy olyan releváns információ, amellyel a Bizottság rendelkezhetett volna, anélkül hogy szükséges lenne annak bizonyítása, hogy ezen intézmények

ténylegesen tudomása volt ezen elemről, vagy más olyan elemekről, amelyek a Bíróságnak a jelen ítélet 45. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlata értelmében arra kötelezte volna, hogy túlmenjen a tudomására hozott elemek pusztá vizsgálatán.

- 51 Márpedig egy olyan potenciálisan releváns információ létezése, amelyről a Bizottságnak nem volt tudomása, és amelynek vonatkozásában – tekintettel a ténylegesen a birtokában lévő információkra – nem volt köteles vizsgálatot folytatni, nem bizonyíthatja olyan komoly nehézségek fennállását, amelyek ezen intézményt arra kötelezték volna, hogy megindítsa a hivatalos vizsgálati eljárást.
- 52 Ebből következik, hogy a Bizottság által az egyetlen jogalap első részének keretében előterjesztett első kifogás megalapozott.
- 53 Mindazonáltal a Törvényszék általi, a jelen ítélet 48. pontjában megállapított téves jogalkalmazás önmagában nem olyan jellegű, hogy maga után vonhatná a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését.
- 54 A megtámadott ítélet 267. pontjában ugyanis a Törvényszék a kifogásolt határozat megsemmisítését „olyan objektív és egybevágó valószínűsítő körülmények együttese” fennállásához viszonyítva igazolta, „amelyek egyrészt a bejelentést megelőző szakasz időtartamán és körülményein alapulnak, másrészt a [kifogásolt] határozat abból eredően hiányos és elégtelen tartalmán, hogy a Bizottság az előzetes vizsgálati szakaszban nem vizsgálta megfelelően a kapacitáspiac bizonyos szempontjait, ami azt bizonyítja, hogy a Bizottság a [kifogásolt] határozatot annak ellenére fogadta el, hogy kétség merült fel benne”.
- 55 Márpedig a Bizottság, az egyetlen jogalap első részében, valamint az e jogalap második részében előterjesztett többi kifogással az e kettős következtetéshez vezető indokokat vitatja. Következésképpen a megtámadott ítéletet csak akkor kell hatályon kívül helyezni, ha ezen egyéb kifogások és ezen utolsó rész elemzéséből az következik, hogy e megállapítás téves jogalkalmazást valósít meg.
- 56 Először is el kell utasítani a Tempus által az egyetlen jogalap első részének második–ötödik kifogásával szemben felhozott elfogadhatatlansági kifogást.
- 57 Az EUMSZ 256. cikkéből és a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből ugyanis az következik, hogy kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására – kivéve, ha megállapításainak tárgyi pontatlansága a hozzá benyújtott ügyiratokból ered –, másrészt a tények értékelésére, az előtte bemutatott bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve, a Bíróság pedig a tények jogi minősítésének és az abból a Törvényszék által levont jogkövetkezményeknek a felülvizsgálatára rendelkezik hatáskörrel az EUMSZ 256. cikk értelmében (lásd ebben az értelemben: 2020. február 4-i Uniwerytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA ítélet, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2020:73, 47. pont).
- 58 Márpedig a jelen ügyben a Bizottság egyrészt a fellebbezésében jogilag megkövetelt módon megjelölte, hogy a megtámadott ítéletnek melyek azok a pontjai, amelyekre az egyetlen jogalap első részének második–ötödik kifogása vonatkozik. Másrészt a Bizottság érveléséből az tűnik ki, hogy e kifogásokkal a Bizottság nem a Törvényszék által megállapított tények valóságtartalmát,

hanem azok jogi minősítését kérdőjelezi meg mint olyan valószínűsítő körülményeket, amelyek alkalmasak a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek fennállásának megállapítására.

- 59 Ezért először az egyetlen jogalap első részének második kifogását kell érdemben megvizsgálni.
- 60 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a megtámadott ítélet 79. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a kifogásolt intézkedés „jelentős, összetett és új” volt. E minősítéseket egyfelől azzal igazolta, hogy ezen ítélet 80. pontjában a kifogásolt határozatban engedélyezett támogatási programmal érintett összegek különösen jelentős jellegére utalt, az említett ítélet 81. pontjában megállapítva, hogy a támogatási programnak mind a meghatározása, mind a végrehajtása összetettnek mutatkozott, ugyanezen ítélet 82. pontjában kiemelve, hogy első ízben történt, hogy a Bizottság a 2014–2020 iránymutatás alapján egy kapacitáspiacot értékelt, ami a Törvényszék szerint azt bizonyította, hogy a kifogásolt intézkedés mind tárgyát, mind a jövőre gyakorolt hatásait tekintve is újnak volt tekinthető.
- 61 Mindazonáltal – először is – a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy valamely támogatás jelentősége önmagában nem minősülhet olyan jellegű komoly nehézségnek, amely arra kötelezné a Bizottságot, hogy indítsa meg az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást (lásd ebben az értelemben: 1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EU:C:1993:239, 36. pont).
- 62 Továbbá, ha valamely támogatási intézkedés összetettsége az ügy sajátos körülményeinek részét képezi, amelyek alkalmasak az előzetes vizsgálati szakasz jelentős időtartamának igazolására (lásd analógia útján, 2013. június 13-i HGA és társai kontra Bizottság ítélet, C-630/11 P à C-633/11 P, EU:C:2013:387, 82 és 83. pont), az ilyen összetettség – amint arra lényegében a főtanácsnok is rámutatott indítványának 117. pontjában – nem jelenti azt, hogy a Bizottságnak mindenképpen meg kell indítani a hivatalos vizsgálati eljárást.
- 63 Végül a Bizottság arra sem köteles, hogy ilyen hivatalos vizsgálati eljárást indítson pusztán amiatt, hogy a támogatási intézkedés új jellegű, abban az értelemben, hogy a Bizottság korábban nem vizsgált hasonló intézkedést.
- 64 Következésképpen a Törvényszék azzal, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását megkövetelő komoly nehézségek jeleként a kifogásolt intézkedés alkalmazásával nyújtott támogatás jelentős jellegét, valamint ezen intézkedés összetettségét és újdonságát vette figyelembe, tévesen alkalmazta a jogot.
- 65 Másodsorban a Bizottság által az egyetlen jogalapjának első része keretében előterjesztett harmadik és ötödik kifogást, amelyekkel a Bizottság a megtámadott ítélet 85., 90–92., 106., 109. és 111. pontját lényegében azon okból vitatja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és helytelenül értelmezte a bejelentést megelőző szakasz célját, amikor komoly nehézségek fennállására utaló valószínűsítő körülményként vette figyelembe a bejelentést megelőző kapcsolatfelvételek tartalmát és időtartamát.
- 66 E tekintetben a 659/1999 rendelet 4. cikkének (3) és (5) bekezdéséből az következik, hogy azt a határozatot, amellyel a Bizottság az előzetes vizsgálatot követően megállapítja, hogy egy bejelentett intézkedés összeegyeztethető a belső piaccal, a teljes bejelentés kézhezvételét követő naptól számított két hónapon belül kell elfogadni.

- 67 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint, jóllehet az előzetes vizsgálati eljárásnak a 659/1999 rendelet 4. cikke (5) bekezdésében meghatározott két hónapos határidőt meghaladó időtartamából nem vezethető le, hogy a Bizottságnak meg kellett volna indítania a hivatalos vizsgálati eljárást, e tényező mindazonáltal arra utaló körülménynek minősülhet, hogy a Bizottságnak kétségei lehettek az érintett támogatásnak a belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban (2013. január 24-i 3F kontra Bizottság ítélet, C-646/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:36, 32. pont; lásd még ebben az értelemben: 2011. szeptember 22-i Belgium kontra Deutsche Post és DHL International ítélet, C-148/09 P, EU:C:2011:603, 81. pont).
- 68 A jelen ügyben, mivel a kifogásolt intézkedés előzetes vizsgálati eljárása csak egy hónapig tartott, amint arra egyébként a Törvényszék is rámutatott a megtámadott ítélet 85. pontjában, a jelen ítélet előző pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében az nem minősülhetett a szóban forgó támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek fennállására utaló valószínűsítő körülménynek.
- 69 A Törvényszék ugyanakkor a megtámadott ítélet ugyanezen pontjában megállapította, hogy „a jelen ügyben fennálló körülményekre tekintettel” az ezen intézkedés előzetes vizsgálatára irányuló eljárás időtartama ugyanakkor nem képezhette a szóban forgó támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek hiányának bizonyítékát, mivel az Egyesült Királyság és a Bizottság között a bejelentést megelőző szakaszban történt kapcsolatfelvételek időtartamát és tartalmát is figyelembe kell venni.
- 70 E tekintetben a Törvényszék egyrészt a megtámadott ítélet 86–91. pontjában a bevált gyakorlatok kódexének a bejelentést megelőző szakaszra vonatkozó rendelkezéseire emlékeztetett, másrészt pedig ezen ítélet 92–105. pontjában összefoglalta a Bizottság és az Egyesült Királyság között a kifogásolt intézkedés bejelentését megelőzően történt kapcsolatfelvételeket, valamint a harmadik személyek önkéntes beavatkozásait. Az említett ítélet 106. pontjában arra a következtetésre jut, hogy „a bejelentést megelőző szakasz időtartama a [bevált gyakorlatok kódexében] főszabályként kilátásba helyezett két hónapos időtartamnál jóval hosszabb ideig tartott”.
- 71 E megfontolások alapján a Törvényszék a megtámadott ítélet 109. pontjában megállapította, hogy „a bejelentést megelőző szakasz hossza és körülményei alapján [...] nem lehet arra következtetni, hogy az előzetes vizsgálati eljárás rövid időtartama azt valószínűsítő körülménynek tekinthető, hogy nem merült fel kétség a támogatási program belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, hanem éppen ellenkezőleg, ilyen kétség fennállását valószínűsítik”. Ezen ítélet 111. pontjában megjegyezte, hogy a kifogásolt intézkedés „jelentős, összetett és új” volt.
- 72 Márpedig, amint az a jelen ítélet 40. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, a támogatási intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek fennállását – adott esetben egybehangzó valószínűsítő körülmények együtteséből kiindulva – annak a félnek kell bizonyítania, amely az ezen intézkedés tartalmát illetően kifogást nem emelő határozat megsemmisítését kéri.
- 73 Következésképpen a Törvényszéknek – a megtámadott ítélet 85. pontjában tett megállapításokkal ellentétben – nem kellett volna meghatároznia, hogy voltak-e olyan valószínűsítő körülmények, amelyek azt bizonyítják, hogy nem állnak fenn kétségek a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban. Ezzel szemben a Törvényszéknek azt kellett volna megvizsgálnia, hogy a Tempus – adott esetben egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese segítségével – bizonyította-e ezen kétségek fennállását.

- 74 Márpedig a Törvényszék nem csak annak megállapítására szorítkozott, hogy a bejelentést megelőző szakasz időtartama és körülményei nem tették lehetővé annak megállapítását, hogy az előzetes vizsgálati szakasz viszonylag rövid időtartama a kétségek hiányára utaló valószínűsítő körülménynek minősült. Amint az a megtámadott ítélet 109. pontjából kitűnik, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a bejelentést megelőző szakasz hossza és körülményei önmagukban is arra utaló jelnek minősültek, hogy kétségek álltak fenn a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.
- 75 A Törvényszék ily módon tévesen alkalmazta a jogot.
- 76 A bevált gyakorlatok kódexének 10. és 12. pontjából ugyanis az következik, hogy – amint azt a Törvényszék lényegében maga is megállapította a megtámadott ítélet 89. pontjában – a bejelentést megelőző szakasz alapvető célja a bejelentési nyomtatványmegfelelőségének oly módon történő biztosítása, hogy a bejelentés megtételét követően lehetővé váljon a Bizottság számára, hogy a 659/1999 rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében e tekintetben előírt határidőn belül el tudja fogadni a határozatát.
- 77 Nyilvánvaló, hogy – amint arra a Bizottság is hivatkozik – egyáltalán nem kizárt, hogy a Bizottság és az érintett tagállam a bejelentést megelőző szakaszban a bejelentett támogatási intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét is vitatja. A bevált gyakorlatok kódexének (10) pontjából ugyanis az következik, hogy a Bizottság és az érintett tagállam közötti levélváltások egy tervezett intézkedés problémás aspektusaira is vonatkozhatnak. Hasonlóképpen, ugyanezen kódex (12) bekezdése megállapítja, hogy egy megfelelően lefolytatott előzetes értesítési szakasz lehetővé teszi a javasolt intézkedéssel felvetett összes érdemi probléma vizsgálatát is.
- 78 Ugyanakkor egy meghatározott intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségének végleges vizsgálata csak akkor kezdődhet meg, amikor ezen intézkedés végleges formát ölt a Bizottságnak történő bejelentésekor. Következésképpen a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 90. és 91. pontjában tett megállapításai, amelyek szerint a bejelentést megelőző szakasznak nem a bejelentett intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése a célja, illetve a Bizottság csak a bejelentés kézhezvételét követően vizsgálja meg a bejelentett intézkedést, önmagukban nem tévesek.
- 79 Mindazonáltal a bejelentést megelőző szakasz időtartama és körülményei éppen ezen okból nem tekinthetők a bejelentett intézkedés által támasztott esetleges nehézségeket valószínűsítő körülménynek. Teljes mértékben lehetséges ugyanis, hogy a bejelentést megelőző hosszú szakaszban az érintett tagállam ki tudta használni a Bizottsággal folytatott levélváltásait annak érdekében, hogy oly módon módosítsa a tervezett intézkedést, hogy megoldódjon minden olyan probléma, amellyel ezen intézkedés járhatott volna eredetileg tervezett formájában, annak érdekében, hogy ez az intézkedés a bejelentés időpontjában rögzített végleges formájában már ne okozzon semmiféle nehézséget.
- 80 A fenti megfontolásokra tekintettel az egyetlen jogalap első része harmadik és ötödik kifogásának is helyt kell adni.
- 81 Harmadsorban, a Bizottság által az egyetlen jogalap első része keretében előterjesztett negyedik kifogást kell megvizsgálni, amely arra vonatkozik, hogy a Törvényszék a Bizottságnak megküldött észrevételek számát és sokféleségét mint a kifogásolt intézkedés által felvetett komoly nehézségeket bizonyító tényezőt vette figyelembe.

- 82 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 101. pontjában azt állapította meg, hogy a bejelentésből és a vitatott határozatból az tűnt ki, hogy „három üzemeltetőtípus is indíttatást érzett arra, hogy a fellépése időpontjában rendelkezésre álló információk alapján közvetlenül és önként a Bizottság tudomására hozza a támogatás összeegyeztethetőségére vonatkozó észrevételeit”. Ezen ítélet 102–104. pontjában a Törvényszék tömör pontosításokat tett a szóban forgó üzemeltetők és az észrevételeikben érintett témákat érintően.
- 83 Márpedig a megtámadott ítélet 109. pontjában a Törvényszék csak annak kijelentésére szorítkozott, hogy „a három különböző üzemeltetőtípus által a [kifogásolt intézkedésre] vonatkozóan megküldött észrevételek változatossága” olyan valószínűsítő körülmény lehet, amely az ezen intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek fennállására utalhat.
- 84 Ezenfelül a Törvényszék, miután ezen ítélet 111. pontjában hangsúlyozta, hogy az említett intézkedést „különböző, abban részesülő üzemeltetők három szempontból vitatták”, anélkül hogy további pontosításokkal szolgált volna e megállapítások indokait és az azok által felvetett esetleges problémákat illetően, kimondta, hogy e körülmény azon körülmények közé tartozik, amelyek az említett ítélet 115. pontja szerint olyan valószínűsítő körülménynek minősülnek, amely alkalmas annak megállapítására is, hogy kétségek merültek fel a kifogásolt intézkedésnek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.
- 85 Amint arra a főtanácsnok indítványának 103. pontjában lényegében rámutatott, a Bizottság nem kötelezhető arra, hogy a támogatási intézkedésre vonatkozó hivatalos vizsgálati eljárást kizárólag azon az alapon indítsa meg, hogy érdekelt harmadik személyek önként nyújtottak be észrevételeket egy bejelentett intézkedéssel szemben, ezen észrevételek eredetétől vagy számától függetlenül. A Bizottságnak csak akkor kell megindítania a hivatalos vizsgálati eljárást, ha ezen észrevételek olyan tényezőkre vonatkoznak, amelyek arra utalhatnak, hogy komoly nehézségek merültek fel a bejelentett intézkedés értékelése során.
- 86 Márpedig a jelen ügyben a Törvényszék nem mutatott rá, hogy a Bizottsághoz benyújtott észrevételek ilyen jellegű tényezőkre utalnak, és kizárólag ezen észrevételek számára és „változatosságára” támaszkodott, mint olyan elemre, amely alkalmas a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek fennállásának tanúsítására.
- 87 Ezzel, amint arra a Bizottság helyesen hivatkozik, a Törvényszék a megtámadott ítéletben tévesen alkalmazta a jogot, így az egyetlen jogalap első része negyedik kifogásának, következésképpen e rész egészének helyt kell adni.
- 88 Mindazonáltal a jelen ítélet 53–55. pontjában kifejtett okokból az egyetlen jogalap második részét is meg kell vizsgálni.

Az egyetlen jogalap második részéről

A felek érvei

- 89 Egyetlen jogalapjának második részében az Egyesült Királyság és Lengyel Köztársaság által támogatott Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy nem megfelelő vizsgálatot folytatott az Egyesült Királyság kapacitáspiacának bizonyos vonatkozásait illetően.

- 90 Első kifogásával a Bizottság a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 146., 152. és 154–156. pontjában szereplő azon értékelését vitatja, amely szerint nem vette kellően figyelembe a fogyasztóoldali szabályozásnak a kapacitáspiacon való tényleges potenciálját, ami megakadályozta abban, hogy kétségei legyenek a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.
- 91 E tekintetben azt állítja, hogy bár a 2014–2020 iránymutatás előírja a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői közreműködése hatásának értékelését, a fogyasztóoldali szabályozás ösztönzésére irányuló intézkedések leírását is ideértve, az egyáltalán nem követeli meg a fogyasztóoldali szabályozás technológiájának szisztematikus támogatását, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletben láthatóan megköveteli.
- 92 A Bizottság hozzáteszi, hogy a megtámadott ítélet nem említ semmiféle olyan indokot, amelynek alapján kétségbe kellett volna vonnia a rendelkezésére álló, a fogyasztóoldali szabályozás potenciáljára vonatkozó dokumentumokat. A Bizottság szerint nem vitatott, hogy a kifogásolt intézkedés elfogadásakor sem az Egyesült Királyság, sem a Bizottság nem tudta teljes pontossággal megbecsülni a fogyasztóoldali szabályozás technológiájának hosszú távú potenciálját. Egyébiránt a Bizottság megvizsgálta, hogy a kifogásolt intézkedés nyitott volt-e, és megfelelő ösztönzőket biztosított-e az érintett üzemeltetők számára, így nem volt szüksége elvégezze a fogyasztóoldali szabályozás potenciáljára vonatkozó saját vizsgálatait és becsléseit annak meghatározása érdekében, hogy az Egyesült Királyság kapacitáspiaca összeegyeztethető-e a 2014–2020 iránymutatással. Az a tény, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői a kifogásolt intézkedés jogcímén több ösztönzőt kívántak elérni, nem egyenértékű a komoly nehézségek fennállásával. Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy semmi oka nem volt arra, hogy úgy tekintse, hogy az Egyesült Királyság fogyasztóoldali szabályozási potenciáljának, és ebből következően az árverésre bocsátandó kapacitás mennyiségének értékelése komoly nehézségekhez vezethet.
- 93 Második kifogásával a Bizottság a fogyasztóoldali szabályozás állítólagosan hátrányosan megkülönböztető vagy kedvezőtlen bánásmódjára vonatkozó, a megtámadott ítélet 159–259. pontjában szereplő elemzést vitatja. A Bizottság különösen a Törvényszék azon megállapítását kifogásolja, amely szerint a Bizottságnak kétségeinek kellett volna lennie a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, először is a kapacitásszerződések időtartamának, másodsor a költségmegtérülési módszernek, harmadszor pedig az árveréseken való részvétel feltételeinek tekintetében.
- 94 Először is, a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék tévedett, amikor különösen a megtámadott ítélet 181. és 182. pontjában úgy ítélte meg, hogy meg kellett volna vizsgálnia a fogyasztóoldali szabályozást üzemeltetőinek tőkeráfordításait és pénzügyi nehézségeit, mielőtt elfogadta volna az Egyesült Királyság azon álláspontját, miszerint nem volt szükség arra, hogy ezen üzemeltetők számára egy évnél hosszabb időtartamú szerződéseket kínáljanak fel. Az egyéves időtartamú szerződések a szabályt, és nem a kivételt jelentik, és a Tempus soha nem vitatta azt a tényt, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek kezdeti beruházási költségei egyáltalán nem hasonlíthatók össze az új kapacitásszolgáltatók költségeivel. Egyébiránt a kapacitáspiac 2014-es megvalósítása óta szerzett tapasztalat alapján nem állapítható meg, hogy a hosszabb távú megállapodásokhoz való eltérő hozzáférés versenyelőnyhöz juttatta volna az új termelési kapacitásokat.

- 95 Másodszor, a költségmegtérülési módszert illetően a Bizottság azt állítja, hogy a kifogásolt intézkedésnek a kapacitáspiac finanszírozásához tartozó e vonatkozása, nem volt közvetlenül releváns az említett intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából, mivel a villamosenergia-szolgáltatókra alkalmazott díjból származó bevételek és a támogatás összege között kötelezően nem áll fenn hozzárendeltségi viszony. Ezenfelül a Törvényszék a megtámadott ítélet 199. és 211. pontjában tévesen hivatkozott a 2014–2020 iránymutatás 27. e), valamint 69. és 92. pontjára, mivel a releváns értékelési kritériumok az említett 2014–2020 iránymutatás 3.9.5. és 3.9.6. szakaszában szerepelnek.
- 96 Mindenesetre a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 210. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak meg kellett volna vizsgálnia, hogy a kifogásolt intézkedés tartalmazott-e egy, a villamosenergia-fogyasztás csúcsidőben történő csökkentésére irányuló korábbi projekthez hasonló ösztönzőt. A Bizottság szerint elegendő lett volna azt megállapítani, hogy ez az intézkedés tartalmazott ilyen előrelátható ösztönzést, amint a jelen ügyben is történt. Annak megkövetelésével, hogy a Bizottság vizsgálja meg, hogy az elfogadott finanszírozási mód a legjobb módszer-e a fogyasztóoldali szabályozás ösztönzésére, a Törvényszék túlzott és igazolatlan figyelmet fordított a fogyasztóoldali szabályozás ösztönzésére irányuló intézkedésekre. A Bizottság e tekintetben megjegyzi, hogy a költségmegtérülési módszer kompromisszumot jelent a fogyasztás csökkentésére való ösztönzés fenntartásához fűződő érdek és annak szükségessége között, hogy mérsékeljék a szolgáltatók bizonytalanságát a valószínűleg őket terhelő költséghányad tekintetében. Amennyiben nincsenek okai annak a feltételezésnek, hogy a tagállam értékelése helytelen vagy téves, a Bizottság nem kötelezhető arra, hogy kifogásolja az általa szilárdan igazoltnak ítélt nemzeti intézkedések koncepcióját.
- 97 A Lengyel Köztársaság szintén úgy véli, hogy a megtámadott ítélet 210. pontjában a Törvényszék túlságosan is leszűkítő módon összpontosított arra a kérdésre, hogy a kifogásolt intézkedés ösztönözte-e a fogyasztóoldali szabályozás fejlődését, és figyelmen kívül hagyta a Bizottságnak az intézkedés 2014–2020 iránymutatással való összeegyeztethetőségét illető mérlegelési jogkörét.
- 98 Harmadsorban a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a részéről kétségeknak kellett volna felmerülniük a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőire vonatkozó kapacitáspiacon való részvétel feltételeit illetően, mivel az Egyesült Királyság kötelezettséget vállalt arra, hogy a fenntartott mennyiség legalább 50%-át a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői számára a piachoz való jobb hozzáférést biztosító T-1 árverésekre bocsátja. A megtámadott ítélet 242. és 243. pontja e tekintetben nyilvánvalóan egy téves értékelést tartalmaz, mivel e kötelezettségvállalás, amely a vitatott határozat (46) preambulumbekzdésében szerepel, jogilag kötelező. Ha a tagállam nem teljesítené az említett kötelezettségvállalást, az így elfogadott intézkedésre már nem vonatkozna a vitatott határozat
- 99 Az Egyesült Királyság is úgy ítéli meg, hogy az eredetileg fenntartott mennyiség legalább 50%-ának a T-1 árverésekre bocsátására vonatkozó kötelezettségvállalására tekintettel megalapozatlan a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 242. és 243. pontjában szereplő kifogása. Ezenfelül úgy véli, hogy a Bizottság jogosult volt elfogadni e kötelezettségvállalást, anélkül hogy megkövetelte volna annak bizonyítását, hogy azt belefoglalták a belső jogba. Végül az Egyesült Királyság emlékeztet arra, hogy bár a T-1 árverések a fogyasztóoldali szabályozás egyes üzemeltetői számára kiváltságos utat jelenthetnek, ez utóbbiaknak lehetőségük van a T-4 árveréseken is részt venni, ahol egyébként kiváló eredményeket értek el.

- 100 A vitatott határozatban megállapított 2 megawatt (MW) részesedési küszöböt illetően a Bizottság megjegyzi, hogy e tekintetben egyetlen harmadik fél sem emelt kifogást, így módon az előzetes vizsgálat során rendelkezésére álló információk nem vethettek fel kétséget a kifogásolt intézkedésnek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően. A Tempus csak a Törvényszék előtti válasz szakaszában vitatta ezt az küszöbértéket, így e kifogást elfogadhatatlannak kellett volna nyilvánítani. Mindenesetre a Törvényszék által a megtámadott ítélet 256. pontjában az egyesült államokbeli Pennsylvania-New Jersey-Maryland (PJM) kapacitáspiaccal való összehasonlítás helytelen, és a Tempus által megfogalmazott kifogások megalapozottságára vonatkozó kritikai vizsgálat hiányát bizonyítja. Egyébiránt a második átmeneti szakaszban az Egyesült Királyság a részvételi küszöböt 500 kW-ra csökkentette jelentős eredmény nélkül, mivel a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői által benyújtott ajánlatoknak csak 2,7%-a volt alacsonyabb e küszöbértéknél.
- 101 A Bizottság tehát úgy véli, hogy a rendelkezésére álló információk alapján megalapozottan tekinthette úgy, hogy a szóban forgó program megfelelő ösztönzőket tartalmazott a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek részvételére, a 2014–2020 iránymutatásnak megfelelően.
- 102 Az Egyesült Királyság és a Lengyel Köztársaság általános jelleggel felhívja a figyelmet arra, hogy a 2014–2020 iránymutatás célja az, hogy lehetővé tegye a Bizottság számára annak ellenőrzését, hogy valamely támogatási intézkedés lehetővé teszi-e valamely közérdekű cél elérését, amely a jelen ügyben az a tény, hogy a villamosenergia-piacon a kapacitások megfelelőségét a fogyasztók számára a legalacsonyabb költséggel, és technológiailag semleges módon biztosítsák, minimalizálva a tagállamok közötti kereskedelemre és a versenyre gyakorolt negatív hatásokat. Ezzel szemben nem irányulnak arra, hogy különleges feltételeket írjanak elő a támogatási intézkedés szerkezetét illetően, vagy arra, hogy meghatározzák a kapacitások megfelelőségének biztosítására irányuló kapacitásmechanizmus szempontjait. Ezen iránymutatások célja tehát nem a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek támogatása vagy ösztönzése, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletben mindenhol tévesen állapította meg. Következésképpen a Törvényszék annak megállapításával, hogy a kifogásolt intézkedésnek a belső piaccal való összeegyeztethetősége kétségeket vet fel, félreértette a kapacitás piac célját, és tévesen alkalmazta az említett iránymutatást.
- 103 Az első kifogásra válaszul a Tempus először is arra hivatkozik, hogy a Bizottság érvelése a megtámadott ítélet téves értelmezéséből ered. A Törvényszék, anélkül hogy figyelmen kívül hagyta volna a tagállam által szolgáltatott adatokat, csupán azt mondta ki, hogy a Bizottságnak a rendelkezésre álló releváns információk összessége átfogó képét kellett volna kialakítania, és a hivatalos vizsgálati eljárás során további bizonyítékokat kellett volna beszereznie, amennyiben azok – amint a jelen ügyben is – objektíve szükségesek a kétségek eloszlatásához.
- 104 Ami közelebbről a fogyasztóoldali szabályozás potenciáljának értékelését illeti, a Tempus teljes egészében támogatja a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 152–158. pontjában szereplő értékelését. Elsősorban azt állítja, hogy a Bizottságnak meg kellett volna követelnie az Egyesült Királyságtól, hogy először a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői részvételének potenciálját értékelje, amint azt a 2014–2020 iránymutatás 223. és 224. pontja megköveteli, anélkül hogy megvárná, hogy az első árverés fedje fel e potenciált. A Tempus egyébiránt azt állítja, hogy a Bizottság nem vette kellőképpen figyelembe azt a tényt, hogy a fogyasztóoldali szabályozás technológiáját megfelelő módon kell ösztönözni ahhoz, hogy teljes potenciálja megvalósulhasson, ami oda vezethet, hogy a kapacitás piac feleslegessé válik a közeljövőben.

- 105 A Tempus úgy véli, hogy a Bizottság második kifogása is megalapozatlan. Először is, ami a kapacitásszerződések időtartamának hátrányosan megkülönböztető jellegét illeti, a Bizottság tévesen értelmezte a megtámadott ítéletet, mivel az nem állapította meg, hogy létezik az egy évnél hosszabb időtartamú szerződések szokásos rendszere, amelyből ki lennének zárva a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői. Ezenfelül a Tempus azt kéri, hogy a Bíróság változtassa meg az indokolást annak érdekében, hogy meg lehessen állapítani az ezzel kapcsolatos kétségek fennállását igazoló egyéb bizonyítékokat is. Amint azt a Törvényszék is hangsúlyozta a megtámadott ítélet 190. pontjában, a Bizottságnak meg kellett volna határoznia, hogy annak lehetetlensége, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői ugyanolyan időtartamú szerződésekhez jussanak, mint más kapacitásszolgáltatók, nem jár-e azzal a kockázattal, hogy csökkenti a kapacitások megfelelése problémájának megoldásához való lehetséges hozzájárulásukat. Az a pusztán tény ugyanis, hogy valamely technológia költséges, nem biztosíthat számára jogosulatlan előnyt az árverések során, ugyanakkor a kapacitáspiacnak az a célja, hogy ellátás biztonságát a fogyasztó számára minimális költségen garantálja.
- 106 Másodsorban, a költségmegtérülés módszerét illetően a Tempus azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 208–213. pontja kizárólag a tények Törvényszék általi értékelésére vonatkozik, ami nem tartozik a Bíróság fellebbezés keretében végzett felülvizsgálatának körébe. Mindenesetre a Törvényszéknek a kifogásolt intézkedés ösztönző hatásával kapcsolatos kétségek fennállására vonatkozó elemzése a megtámadott ítélet 194–213. pontjában kifejtett indokok miatt helytálló. Ami az intézkedés finanszírozása és a támogatási intézkedés mint olyan közötti kapcsolatnak a Bizottság által hivatkozott hiányát illeti, a Tempus úgy véli, hogy a kifogásolt intézkedés – épp ellenkezőleg – az olyan mechanizmus tökéletes példájának minősül, amely magában foglalja az adó és a támogatás között kötelező hozzárendeltségi viszonyt. Az egy évre vonatkozó költségmegtérülési módszer szerint alkalmazandó árjelzések ugyanis közvetlenül befolyásolják a fogyasztók arra való ösztönzését és kapacitását, hogy azok használatát tehát a csúcsidőszakbeli keresletre helyezték át, amely ezt követően a következő években megszerzendő kapacitásmennyiség kiszámításához használható fel. Az a tény, hogy ezt a szempontot nem említi a 2014–2020 iránymutatás, nem akadályozza annak, hogy figyelembe lehessen venni a kifogásolt intézkedés összeegyeztethetőségének értékelése céljából. A Tempus végül úgy véli, hogy a Törvényszék nem követett el hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem elégedhetett volna meg a tagállam egyszerű kötelezettségvállalásával, ha e kötelezettségvállalást a nemzeti jogszabályok nem tükrözik.
- 107 Harmadsorban, ami a kapacitáspiacon való részvétel feltételeit és különösen a 2 MW részvételi küszöbértékét illeti, a Tempus úgy véli, hogy a Törvényszék helyesen ítélte elfogadhatónak ezt az érvet, mivel az a keresetlevélben megfogalmazott egyik kifogás kiterjesztésének minősül. Ezenfelül a megtámadott ítélet 249–252. pontjában egyértelműen kifejtésre kerül, hogy az ajánlati biztosíték ténylegesen miben korlátozhatja a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek a kapacitáspiacon való részvételét.

A Bíróság álláspontja

- 108 Az egyetlen jogalap második része keretében előterjesztett első kifogással a Bizottság a megtámadott ítélet 146., 152. és 154–156. pontját vitatja, amelyek ezen ítéletnek „A fogyasztóoldali szabályozás potenciáljára vonatkozóan rendelkezésre álló információk” cím alatt szereplő megfontolások között találhatók.

- 109 E tekintetben a vitatott határozat (122) preambulumbekzdéséből, amelynek tartalmára a megtámadott ítélet 150. pontja emlékeztet, az következík, hogy a fogyasztóoldali szabályozás ágazatának támogatása érdekében az Egyesült Királyság kifejezte azon szándékát, hogy megvizsgálja a 2014. december havi első T-4 árverésből származó információkat a célból, hogy meggyőződjön arról, hogy a keresleti görbékét megfelelően kiigazították-e. Ezenkívül az Egyesült Királyság a fogyasztóoldali szabályozás ágazata 2015–2016. évek közötti növekedésének támogatása érdekében az átmeneti árverésekre vonatkozó rendelkezéseket, valamint energiahatékonysági kísérleti projektet dolgozott ki. Az Egyesült Királyság azt is jelezte, hogy a 2014 decemberében a kapacitáspiac jogcímén árverésre bocsátandó kapacításra vonatkozó ajánlások vizsgálatával megbízott műszaki szakértői testület (a továbbiakban: PTE) 2014. június 30-án közzétett jelentésére válaszolva a National Grid plc az Energy Networks Associationnel [energiahálózatok szövetsége] (a Distribution Network Operators [elosztóhálózat-üzemeltetők] részvételével) közös projektet javasolt.
- 110 A megtámadott ítélet 151. pontjában a Törvényszék a vitatott határozat (128) preambulumbekzdésére emlékeztetett, amely szerint, még ha a kifogásolt intézkedés a fosszilis tüzelőanyagokból származó termelés támogatását eredményezheti is, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kapacítások megfelelőségével kapcsolatos probléma minden évben lefolytatott értékelése figyelembe vette a gazdasági szereplők minden típusát, köztük a fogyasztóoldali üzemeltetőket is. A Törvényszék szerint a Bizottság a vitatott határozat (129) preambulumbekzdésében ebből azt a következtetést vonja le, hogy „az intézkedés technológiai szempontból semleges”, és ezért nem erősíti a fosszilis tüzelőanyagokat használó villamosenergia-termelők helyzetét.
- 111 Márpedig a megtámadott ítélet 146. pontjában a Törvényszék többek között azt állapította meg, hogy abban az időpontban, amikor a Bizottság az előzetes vizsgálatát lefolytatta, meg tudta vizsgálni azokat a tényezőket, amelyek alapján nemcsak a fogyasztóoldali szabályozás tényleges szerepéről alkothatott képet, hanem a fogyasztóoldali szabályozás tényleges potenciáljáról is.
- 112 A megtámadott ítélet 152. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a vitatott határozat (122), (128) és (129) preambulumbekzdésében, ezen ítélet 150. és 151. pontjában szereplő, és a jelen ítélet 109. és 110. pontjában hivatkozott értékelések nem voltak olyan jellegűek, amelyek lehetővé tették volna „a Bizottság számára, hogy elhessegesse az azon információk keltette kételyt, amelyekkel a [vitatott] határozat meghozatalának időpontjában már rendelkezett vagy rendelkezhetett”.
- 113 A Törvényszék az említett ítélet 154. pontjában megállapította továbbá, hogy „a rendelkezésre álló információkra és a fogyasztóoldali szabályozás szerepére tekintettel a jelen ügyben [a Bizottság] nem tehetette meg, hogy beéri az intézkedés »nyitott jellegével«, és ebből arra következtet, hogy technológiai szempontból semleges, de nem vizsgálja meg részletesebben, hogy ténylegesen és hatékonyan figyelembe vették-e ezt a műszaki megoldást a kapacitáspiacon belül”.
- 114 E tekintetben a megtámadott ítélet 155. pontjában a Törvényszék többek között arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott határozat egyik részéből sem lehet arra a megállapításra jutni, hogy a Bizottság saját vizsgálatot szorgalmazott volna az elismert és megfelelő kapacitáspiaci potenciállal rendelkező fogyasztóoldali szabályozás tényleges figyelembevételét illetően. A Törvényszék kiemelte „például”, hogy a vitatott határozat sehol nem említi a National Grid által hivatkozott, a fogyasztóoldali szabályozás potenciáljára vonatkozó 3 GW-os becslést. A Törvényszék tehát úgy ítélte meg, hogy a Bizottság elfogadta az Egyesült Királyság által előadott információkat és feltevéseket.

- 115 A megtámadott ítélet 156. pontjában a Törvényszék hozzátette, hogy nem zárható ki „hogy ha a Bizottság a fogyasztóoldali szabályozás potenciáljára vonatkozóan – többek között a National Grid által végzett becslések vagy más források figyelembevételének módjával, illetve az amerikai példák sikerének okával kapcsolatban – lefolytatta volna a saját vizsgálatát, akkor eltérőek lettek volna a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői részvételének szabályai”.
- 116 A Törvényszék e megfontolások alapján jutott arra a következtetésre a megtámadott ítélet 158. pontjában, hogy „a fogyasztóoldali szabályozás potenciáljára vonatkozóan rendelkezésre álló bizonyítékok [...] azt valószínűsítő körülménynek tekinthetők, hogy a támogatási program belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően olyan kétség merült fel, amellyel kapcsolatban a megtámadott határozat értelmezése alapján nem zárható ki, hogy azt a Bizottság az előzetes vizsgálatot követően eloszlatta volna”.
- 117 A Törvényszék e következtetése jogilag téves.
- 118 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 39. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik – a kifogást nem emelő bizottsági határozat megsemmisítését kérő félnek kell olyan bizonyítékokat előterjesztenie, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy a rendelkezésre álló információk és adatok értékelésének kétségeket kellett volna ébresztenie az érintett intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.
- 119 Márpedig a megtámadott ítéletben szereplő, a jelen ítélet 111–115. pontjában hivatkozott megállapításokból az következik, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg, hogy a Tempusnak sikerült-e bizonyítania, hogy a rendelkezésre álló információk és bizonyítékok értékelésének kétségeket kellett volna ébresztenie a Bizottságban a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, amely kétségeknek arra kellett volna vezetnie a Bizottságot, hogy elvégezze e potenciál vizsgálatát, adott esetben hivatalos vizsgálati eljárásának megindítását követően. A Törvényszék inkább arra kötelezte ezt az intézményt, hogy a megtámadott ítélet 158. pontjában hivatkozott „a fogyasztóoldali szabályozás potenciáljára vonatkozóan rendelkezésre álló bizonyítékokon” túllépő információkat szerezzen be.
- 120 Közelebbről, a Törvényszék nem jelölte meg sem azt a pontos kérdést, amelyre a Bizottság kételyeinek vonatkozniuk kellett volna, sem azt a konkrét elemet, amelynek ilyen kétségeket kellett volna ébresztenie. Egyébiránt meg kell állapítani, hogy bár a Törvényszék a megtámadott ítélet 136–145. pontjában a fogyasztóoldali szabályozás azon potenciáljára vonatkozó bizonyos elemekre hivatkozott, amelyeket a Bizottság figyelembe vehetett, a megtámadott ítélet e részének olvasatából nem tűnik ki, hogy ezen elemek egyike vagy másika olyan jellegű volt, hogy kétségeket ébreszthetett volna a Bizottságban a fogyasztóoldali szabályozás potenciáljának a kifogásolt intézkedés koncepciójában való tényleges figyelembevételét, tehát ez utóbbinak a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.
- 121 Még közelebbről, ami a PTE jelentését illeti, amelynek kivonataira a megtámadott ítélet 142. és 145. pontja hivatkozik, a Törvényszék ezen ítélet 143. pontjában kétségkívül rámutatott arra, hogy a PTE elemzése „azt hangsúlyozza, hogy a fogyasztóoldali szabályozásban rejlő teljes potenciált figyelembe véve mielőbb meg kell határozni a megfelelő ösztönzőket ahhoz, hogy a fogyasztóoldali szabályozás hatékonyan részt vehessen a kapacitáspiacon”, illetve „a PTE sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy jelenleg egyetlen szervezet sem gyűjti a fogyasztóoldali szabályozásban rejlő, különböző szempontú potenciálra vonatkozó információk megértéséhez és beszerzéséhez szükséges adatokat, holott néhány adat már rendelkezésre áll”. Az említett ítélet

147. pontjában megállapította továbbá, hogy Bizottságnak tudomása volt a fogyasztóoldali szabályozás kapacitáspiaci potenciáljának figyelembevételével kapcsolatos, a PTE által hivatkozott nehézségekről is.

- 122 Mindazonáltal, bár e megfontolások a fogyasztóoldali szabályozás potenciáljának becslése során felmerülő bizonyos nehézségről tanúskodnak, nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a kifogásolt intézkedés nem, vagy nem kellő mértékben vette figyelembe ezt a potenciált, következésképpen kétségeket kellett volna, hogy ébresszen a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően. Amint ugyanis arra a Törvényszék maga is emlékeztetett a megtámadott ítélet 136., 137. és 150. pontjában, az Egyesült Királyság tudatában volt annak, hogy a fogyasztóoldali szabályozás kapacitáspiacon való részvétele szükséges volt, és a kifogásolt intézkedés bizonyos elemeit úgy alakították ki, hogy biztosítsák e részvételt. A Törvényszék márpedig nem fejt ki, hogy a Bizottságnak milyen indokok alapján kellett volna kételkednie ezen elemek elégséges és megfelelő jellegét illetően.
- 123 A fentiekből az következik, hogy a Bizottság egyetlen jogalapja második része első kifogásának helyt kell adni.
- 124 Az egyetlen jogalap jelen részének alátámasztására felhozott második kifogás keretében a Bizottság először is a Törvényszék által a megtámadott ítélet 160–192. pontjában végzett elemzés a kapacitásszerződések időtartamának kérdésére vonatkozó bizonyos fejtegetéseit vitatja, amely elemzés eredményeként a Törvényszék ezen ítélet 193. pontjában megállapította, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek odaítélt kapacitásszerződések időtartama és a villamosenergia-termelőknek kínált kapacitásszerződések időtartama közötti különbség a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek valószínűsítő körülményének minősül.
- 125 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott ítélet 165–168. pontjában a Törvényszék megállapította – anélkül, hogy ezt a megállapítást a jelen fellebbezés keretében vitatták volna –, hogy a kifogásolt intézkedés semmilyen olyan lehetőséget nem biztosított a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői számára, hogy egyévesnél hosszabb kapacitásszerződéseket kössenek, miközben azok a kapacitásszolgáltatók, akik egy meglévő erőmű felújításához vagy egy új atomerőmű építéséhez szükséges költségek vállalták, három, illetve tizenöt éves időtartamú szerződéseket is köthettek.
- 126 A megtámadott ítélet 169. pontjában a Törvényszék e tekintetben megállapította, hogy a Bizottság elfogadta az Egyesült Királyság arra irányuló álláspontját, amely szerint – lényegében – az új vagy felújított termelési kapacitások jelentős beruházási költségekkel járnak, ami igazolja, hogy azok hosszabb időtartamú szerződéseket köthetnek annak érdekében, hogy az üzemeltetők meg tudják szerezni a szükséges finanszírozást, míg a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek alacsonyabb tőkekiadási szükségletei vannak. Miután részletesen megvizsgálta, hogy a Bizottság említett eljárása megalapozott-e, a Törvényszék ezen ítélet 180. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy az egyévesnél hosszabb kapacitásszerződésekhez juttatható gazdasági szereplők meghatározásának a kifogásolt intézkedésben foglalt, döntő kritériuma a tőkekiadás szintje és a finanszírozási nehézségek.
- 127 A Törvényszék ezért a megtámadott ítélet 181. pontjában úgy ítélte meg, hogy meg kellett vizsgálni, hogy mennyi az a szükséges időtartam, amely mellett az egyes kapacitásszolgáltató-kategóriák teljes mértékben részt vehetnek a kapacitáspiacon, figyelembe véve a beruházási költségeiket és a finanszírozási nehézségeiket, az arra irányuló kötelezettség

tiszteletben tartása érdekében, hogy minden gazdasági szereplő számára megfelelő ösztönzőket kell biztosítani, a Bizottságra ezért annak vizsgálata hárult, hogy az egyévesnél hosszabb kapacitásszerződéseknek az egyes technológiák számára való fenntartása hátrányosan megkülönböztető jellegű-e, és ellentétes-e a technológiai szempontból semleges kapacitáspiac létrehozására irányuló céllal.

- 128 Márpedig a megtámadott ítélet 182. pontjában, majd 192. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság anélkül fogadta el az Egyesült Királyság azon álláspontját, miszerint nincs szükség arra, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek egyévesnél hosszabb szerződéseket nyújtsanak, hogy megvizsgálta volna, hogy az ilyen típusú üzemeltetők tőkekiadásai és finanszírozási nehézségei miatt szükséges-e, hogy ilyen szerződéseket köthessenek velük.
- 129 Mindazonáltal a megtámadott ítélet 183–191. pontjában kifejtett indokokból nem tűnik ki, hogy a Tempus – amint azt a jelen ítélet 39. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat megköveteli – bizonyította volna, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információk és bizonyítékok értékelésének kétségeket kellett volna ébresztenie benne az Egyesült Királyság álláspontjának megalapozottságával kapcsolatban.
- 130 A megtámadott ítélet 187. pontjában ugyanis maga a Törvényszék is megállapította, hogy azt mind a Tempus, mind pedig a Bizottsághoz észrevételeket benyújtó UK Demand Response Association (UKDRA, egyesült királysági fogyasztóoldali szabályozási szövetség), is elismerte, hogy a fogyasztóoldali szabályozás új üzemeltetői nem feltétlenül rendelkeznek ugyanolyan tőkekiadásokkal, mint az új erőműveket létesítő termelők. Ezenfelül ezen ítélet 188. pontjából kitűnik, hogy sem a Tempus, sem az UKDRA nem nyújtott be részletes információkat e tekintetben a Bizottsághoz.
- 131 A Törvényszék ugyanezen 188. pontban kétségekívül úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak magának kell felderítenie a releváns információkat, és ezért a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése értelmében vett kétségek fennállásának bizonyításához elegendő, ha a Tempus bizonyítja, hogy a Bizottság nem derítette fel és nem vizsgálta meg gondosan és pártatlanul az összes releváns elemet.
- 132 Mindazonáltal a jelen ítélet 48–51. pontjában kifejtett indokokból az következik, hogy ez a megállapítás téves jogalkalmazáson alapul.
- 133 Ebből következik, hogy a megtámadott ítélet 190. pontjában annak megállapításával, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek és a termelőknek nyújtott kapacitásszerződések időtartamában mutatkozó különbség a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek fennállását valószínűsítő körülménynek minősül, a Törvényszék téves jogalkalmazást követett el.
- 134 Másodsorban, a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék a szóban forgó intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek fennállásának megállapítása érdekében tévesen támaszkodott a költségmegtérülési módszerre, amely – amint arra a jelen ítélet 11. pontja emlékeztet – a kapacitásokért járó díjazás tekintetében viselt költségeknek a villamosenergia-szolgáltatókra a piaci részesedésük alapján meghatározott, november és február hónapban, hétközben 16 óra és 19 óra között regisztrált kereslet alapján számított díj által történő finanszírozására irányul.

- 135 Amint az a megtámadott ítélet 203. pontjából kitűnik, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a költségmegtérülési módszer különösen a kifogásolt intézkedés arányosságának értékelése, vagyis annak meghatározása szempontjából volt releváns, hogy a nyújtott támogatás összege a kívánt eredmény eléréséhez szükséges minimumra korlátozódott-e.
- 136 E megállapítás igazolása érdekében a Törvényszék a megtámadott ítélet 204. és 205. pontjában lényegében arra mutatott rá, hogy a kifogásolt intézkedés értelmében nyújtott támogatás összege a kapacitáspiacon keresztül árverésre bocsátott kapacitásmennyiségtől és az árverések lezárási árától függött. Kifejtette, hogy mivel az árverésre bocsátott kapacitásmennyiséget a csúcsterhelési kereslet figyelembevételével határozták meg, minél kisebb ez a kereslet, annál kevésbé jelentős az árverésre bocsátott kapacitásmennyiség, és ebből következően kevésbé jelentős a támogatás összege.
- 137 Márpedig, mivel a szolgáltatókra alkalmazott díjat a villamosenergia-kereslet alapján számítják ki, az a villamosenergia-fogyasztás csökkentésére ösztönöz, ami mind a csúcsterhelési volumenek biztosítása érdekében árverésre bocsátott kapacitásmennyiséget, mind pedig az árverések lezárási árát csökkenti, ami végső soron a támogatás összegének csökkentésében nyilvánul meg.
- 138 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 206. pontjában megállapította, hogy míg az Egyesült Királyság a díj összegét eredetileg a villamosenergia-szolgáltatóknak az úgynevezett „triad” időszakokban – azaz a novembertől februárig tartó időszakban a legmagasabb éves villamosenergia-fogyasztási csúcsok idején rögzített háromszor félórás periódusokban – mért villamosenergia-fogyasztásban fennálló piaci részesedése alapján kívánta kiszámítani, végül a nyilvános konzultációt követően módosította a díj számításának szabályait, és a jelen ítélet 134. pontjában bemutatott módszert fogadta el.
- 139 Amint az a megtámadott ítélet 207. pontjából kitűnik, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a támogatás finanszírozására szánt díj számítási szabályainak módosítását illetően anélkül fogadta el az Egyesült Királyság álláspontját, hogy megvizsgálta volna azt, hogy milyen következményekkel jár e módosítás a támogatás teljes összege, és ebből következően a kifogásolt intézkedés arányos jellege tekintetében.
- 140 Ezenfelül a Törvényszék a megtámadott ítélet 210. pontjában azt róta fel a Bizottságnak, hogy nem vizsgálta meg, hogy az új költségmegtérülési módszer valóban továbbra is tartalmaz-e egyenértékű ösztönzést a csúcsterhelési időszakokban történő fogyasztáscsökkentésre, többek között a fogyasztóoldali szabályozás fejlesztésének támogatása útján.
- 141 A Törvényszék ezen ítélet 211. pontjában megállapította, hogy a Bizottság azt sem vizsgálta, hogy az elfogadott költségmegtérülési módszer érinti-e – többek között a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői oldaláról – a piaci hozzáférést, különösen a vertikálisan integrált szolgáltatók erős pozíciójából eredő belépési és terjeszkedési korlátok növelése által. A Törvényszék e tekintetben a 2014–2020 iránymutatás 92. pontjára utalt.
- 142 A Törvényszék tehát arra a következtetésre jutott a megtámadott ítélet 213. pontjában, hogy a Bizottságnak azt kellett volna vizsgálnia, hogy a költségmegtérülési módszer megváltoztatása kihatással volt-e a kifogásolt intézkedés arányosságára, és ezáltal belső piaccal való összeegyeztethetőségére. Következésképpen úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy a Bizottság az előzetes vizsgálati eljárás keretében nem rendelkezett teljes körű információkkal a

költségmegtérülési módszer megváltoztatásával járó következményekről, további, a kifogásolt intézkedésnek a belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó kétség felmerülését valószínűsítő körülménynek minősült.

- 143 E tekintetben arra kell emlékeztetni, hogy a Bizottság iránymutatásokat fogadhat el annak megállapítása érdekében, hogy milyen kritériumok alapján kívánja értékelni a tagállamok által tervezett támogatási intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségét. A Bizottság ilyen magatartási szabályok elfogadásával és közzétételével, amely révén kijelenti, hogy ezentúl alkalmazni fogja e szabályokat az általuk érintett esetekre, korlátozza magát az említett mérlegelési jogkör gyakorlásában, és főszabály szerint nem térhet el e szabályoktól anélkül, hogy ne tenné ki magát annak, hogy egyes esetekben az általános jogelveknek – mint az egyenlő bánásmód vagy a bizalomvédelem elvének – a megsértése címén felelősségre vonható legyen (2019. július 29-i Bayerische Motoren Werke és Freistaat Sachsen kontra Bizottság ítélet, C-654/17 P, EU:C:2019:634, 81. és 82. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 144 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a 2014–2020 iránymutatás szerint valamely támogatási intézkedés arányos jellege az intézkedés egységes piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából releváns szempontok egyike.
- 145 Mivel a költségmegtérülési módszer egy díjat, nevezetesen a villamosenergia-szolgáltatók által fizetett adót is tartalmaz, a Bizottság a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatára is hivatkozott, amely ahhoz, hogy egy adó egy támogatási intézkedés szerves részének legyen tekinthető, az adó és a támogatás között a vonatkozó nemzeti szabályozás alapján kötelező hozzárendeltségi viszonynak kell fennállnia abban az értelemben, hogy az adó bevétele kötelező módon a támogatás finanszírozásához van rendelve. Amennyiben ilyen viszony áll fenn, az adó bevétele közvetlenül befolyásolja a támogatás jelentőségét, és ebből következően annak értékelését is, hogy e támogatás összeegyeztethető-e a belső piaccal (2005. október 27-i Distribution Casino France és társai ítélet, C-266/04–C-270/04., C-276/04 és C-321/04–C-325/04, EU:C:2005:657, 40. pont; 2020. március 3-i Vodafone Magyarország ítélet, C-75/18, EU:C:2020:139, 27. pont).
- 146 A jelen ügyben, noha a megtámadott ítéletből nem tűnik ki, hogy a költségmegtérülési módszer keretében kivetett díjból származó bevételt szükségképpen a kifogásolt intézkedés finanszírozására fordítják, e díj kiszámításának módja – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 203–205. pontjában lényegében megállapította – hatással lehet a támogatás összegére.
- 147 Észszerűen feltételezhető ugyanis, hogy a villamosenergia-szolgáltatók, amelyek a díj megfizetésére kötelezettek, a díj terhét egészben vagy részben az ügyfeleikre hárítják át oly módon, hogy végső soron a díj a villamosenergia-fogyasztást terhelheti, és arra annak korlátozására ösztönözhet. Ez pedig a megkövetelt kapacitások, következésképpen a kifogásolt intézkedés keretében az e kapacitások biztosításához nyújtott támogatás korlátozását vonja maga után.
- 148 Ebből következik, hogy nem róható fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a választott költségmegtérülési módszer releváns lehetett a kifogásolt intézkedés arányosságának, következésképpen a belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából.

- 149 Ennek megállapítását követően azt kell megvizsgálni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 213. pontjában megalapozottan állapította-e meg, hogy az a tény, hogy a Bizottság nem rendelkezett „teljes körű információkkal a költségmegtérülési módszer megváltoztatásával járó következményekről” a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétség felmerülését valószínűsítő körülménynek minősül.
- 150 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság feladata a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése, nem pedig ezen intézkedésnek az Egyesült Királyság által korábban tervezett másik intézkedéssel való összehasonlítása. Ebből következik, hogy pusztán az a tény, hogy a kifogásolt intézkedés finanszírozási módszerét az eredetileg tervezett módszerhez képest módosították, önmagában nem tekinthető olyannak, mint amely alkalmas a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek fennállásának igazolására.
- 151 Ennek megfelelően, ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 210. pontjában megállapított, a Bizottságnak nem kellett megvizsgálnia, hogy a kifogásolt intézkedésben előírt költségmegtérülési módszer olyan mértékben ösztönözte-e továbbra is a villamosenergia-fogyasztás csökkentését, mint az az eredetileg tervezett módszerből következett volna.
- 152 A fenti megfontolásokból az tűnik ki, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 213. pontjában úgy ítélte meg, hogy a költségmegtérülési módszer megváltozásának következményeivel kapcsolatos teljes körű információ hiánya olyan kétségek fennállására utaló valószínűsítő körülménynek minősül, amelyek igazolhatják a kifogásolt intézkedésre vonatkozó hivatalos vizsgálati eljárás Bizottság általi megindítását.
- 153 Harmadsorban a Bizottság a megtámadott ítélet egyes, a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek a kapacitáspiacra való részvétele feltételeire vonatkozó indokait vitatja. Miután elemezte a Tempus által előadott érveket, a Törvényszék a megtámadott ítélet 259. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy a T-4 árverések és a T-1 árverések közötti kölcsönhatás, valamint a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek részvételére vonatkozó egyes feltételek miatt a Bizottságnak kétséget kellett volna támasztania egyrészt azzal kapcsolatban, hogy a kifogásolt intézkedéssel elérhető-e az Egyesült Királyság által a fogyasztóoldali szabályozás fejlődésének támogatására vonatkozóan meghirdetett cél, másrészt azzal kapcsolatban, hogy a kifogásolt intézkedés összeegyeztethető-e a 2014–2020 iránymutatásban a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek nyújtandó megfelelő ösztönzőkre vonatkozóan előírt követelményekkel, és ezért azzal kapcsolatban, hogy a kifogásolt intézkedés összeegyeztethető-e a belső piaccal.
- 154 E következtetés lényegében a Törvényszék két indokán alapul, amelyeket a Bizottság vitat.
- 155 Először is, a megtámadott ítélet 243. pontjában a Törvényszék elismerte, hogy a T-1 árverések tartása valóban támogathatja a fogyasztóoldali szabályozás fejlődését, azonban hozzátette, hogy a Bizottságnak kétséget kellett volna támasztania azzal kapcsolatban, hogy milyen mértékű ez az ösztönző hatás, tekintettel a T-1 árverésekre fenntartott kapacitás korlátozott mennyiségére, és a megtámadott ítélet 242. pontjában tett azon megállapításra, miszerint nincs olyan kifejezett jogszabályi rendelkezés, amely alátámasztaná, hogy az Egyesült Királyság garanciáját arra, hogy a fenntartott mennyiség legalább 50%-át ezeken az árveréseken vásárolja fel.

- 156 Márpedig, amint arra a Bizottság emlékeztet, a vitatott határozat (46) preambulumbekzdésében tudomásul vette az Egyesült Királyság azon kötelezettségvállalását, hogy a négy évvel korábban lefoglalt kapacitásmennyiség legalább 50%-át a T-1 árveréseken szerzi be.
- 157 Az ilyen kötelezettségvállalás a kifogásolt intézkedés szerves részét képezi, amelynek tekintetében a Bizottság a vitatott határozatban úgy döntött, hogy nem emel kifogást (lásd ebben az értelemben: 2013. június 13-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, C-287/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:395, 67. pont).
- 158 Ebből következik, hogy – amint arra a főtanácsnok is rámutatott indítványának 170. pontjában – ha az Egyesült Királyságnak e kötelezettségvállalás betartása nélkül kellene a kifogásolt intézkedésben előírthoz hasonló támogatást nyújtani, az említett támogatásra nem vonatkozna a vitatott határozat, és ezért nem lehetne úgy tekinteni, hogy azt a Bizottság engedélyezte.
- 159 Következésképpen az a kérdés, hogy az Egyesült Királyság belső jogának kifejezett rendelkezésében rögzítette-e a vitatott határozat (46) preambulumbekzdésében említett kötelezettségvállalást, nem releváns a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából. Egy ilyen rendelkezés hiánya tehát – szemben azzal, amit a Törvényszék megállapított – nem lehet kétségek forrása e tekintetben.
- 160 Meg kell továbbá jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 241. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a T-1 árverésekre fenntartott kapacitásmennyiség a T-4 árverésekre bocsátott kapacitásmennyiséghez képest korlátozott mértékű, ráadásul a T-1 árveréseket nem csak a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői számára tartották fenn.
- 161 Mindazonáltal e megállapítások önmagukban nem igazolhatják a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőivel szembeni, állítólagosan hátrányosan megkülönböztető vagy kedvezőtlen bánásmód miatti kétségek fennállását.
- 162 Egyfelől az Egyesült Királyság kötelezettséget vállalt arra, hogy a T-1 árveréseken a fenntartott mennyiség legalább 50%-át árverésre bocsátja, így nehezen érthető, hogy a Törvényszék miért minősítette a T-1 árverésekre fenntartott kapacitásmennyiséget „korlátozottnak”. Másrészt az a tény, hogy a T-1 árveréseken valamennyi üzemeltető részt vehet, nem jelenti azt, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői kedvezőtlen vagy hátrányosan megkülönböztető bánásmódban részesülnek.
- 163 Másodsorban a Bizottság a megtámadott ítélet 256. és 257. pontjában szereplő azon indokokat vitatja, amelyek alapján a Törvényszék ezen ítélet 258. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottságnak kétséget kellett volna támasztania azzal az állítással kapcsolatban, hogy a 2 MW-os minimális részvételi küszöbértéknek az Egyesült Királyság általi meghatározása a fogyasztóoldali szabályozás fejlődését elősegítő intézkedésnek minősül.
- 164 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint az a megtámadott ítélet 255. pontjából is következik – a kifogásolt intézkedésben az Egyesült Királyság a 2 MW-os minimális részvételi küszöbértéket a National Grid által más intézkedések keretében elfogadott részvételi küszöbértékekhez képest alacsonynak és emiatt olyan intézkedésnek állítja be, amely ösztönözi tudja a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőit a kapacitáspiaci részvételre.

- 165 Márpedig a megtámadott ítéletből nem tűnik ki, hogy az Egyesült Királyság ezen állítását a Bizottságnak önkéntesen benyújtott észrevételek keretében vitatták volna. Egyébiránt a Bizottság a vitatott határozat (16) és (17) preambulumbekzdésében a 2 MW-os küszöbértéket csak megemlítette anélkül, hogy állást foglalt volna annak a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői számára kedvező vagy kedvezőtlen jellegéről.
- 166 Amint az a megtámadott ítélet 253. pontjából következik, a Tempus csak a Bizottság által a Törvényszékhez benyújtott ellenkérelemben előadott érvekre adott válaszul érvelt úgy, hogy a részvételhez szükséges minimális alsó határérték 2 MW-ban történő meghatározása akadályozza a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek kapacitáspiaci részvételét.
- 167 A Törvényszék, miután a megtámadott ítélet 254. pontjában annak ellenére elfogadhatónak találta a Tempus érvelését, hogy azt az eljárás egy késői szakaszában nyújtotta be, egyfelől ezen ítélet 256. pontjában megállapította, hogy a PJM kapacitás piacon való részvételre vonatkozó alsó határérték, amelyet az Egyesült Királyság a bejelentésében kifejezetten referenciaként tüntetett fel azon állításának alátámasztására, miszerint a kifogásolt intézkedés lehetővé teszi a fogyasztóoldali szabályozás ágazatának fejlesztését, csak 100 kW, azaz 20-szor alacsonyabb volt.
- 168 Másfelől, a megtámadott ítélet 257. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy jöllehet a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek lehetőségük volt arra, hogy több egység összevonásával ériék el a 2 MW-os minimális alsó határértéket, teljesíteniük kellett a 2 MW egészére vonatkozóan az ajánlati biztosítékot, ha ennek a mennyiségnek csak egy – mégoly minimális – része is meg nem erősített fogyasztóoldali szabályozási kapacitásból eredt. Márpedig a Törvényszék szerint az ajánlati biztosíték összege akadályt emelhetett a fogyasztóoldali szabályozás új üzemeltetőinek belépése elé.
- 169 A Törvényszék e megfontolások alapján állapította meg a megtámadott ítélet 258. pontjában, hogy a Bizottságnak kétséget kellett volna támasztania azzal az állítással kapcsolatban, hogy a 2 MW-os minimális részvételi küszöbérték meghatározása a fogyasztóoldali szabályozás fejlődését elősegítő intézkedésnek minősül.
- 170 Anélkül, hogy meg kellene vizsgálni, hogy a Törvényszék jogosan ítélte-e elfogadhatónak a Tempusnak a részvételi küszöbértékre vonatkozó érvét – amit a Bizottság vitat –, először is azt kell megállapítani, hogy – amint arra a főtanácsnok is rámutat indítványának 177. pontjában – a National Grid által más intézkedések keretében elfogadott részvételi küszöbérték ténylegesen magasabb volt, mint 2 MW. Következésképpen az Egyesült Királyságnak a megtámadott ítélet 255. pontjában szereplő állítása nem volt pontatlan, amit egyébként a Törvényszék sem állított.
- 171 Másodsorban a Törvényszék a megtámadott ítélet 256. pontjában egyáltalán nem fejtette ki azokat az indokokat, amelyek igazolhatják a PJM-piacon való részvétel küszöbértékének és a kifogásolt intézkedés keretében előírt küszöbérték összehasonlítását. A Törvényszék által említett azon tény, hogy az Egyesült Királyság a PJM kapacitás piacra hivatkozott azon állításának alátámasztása érdekében, amely szerint ezen intézkedés lehetővé teszi a fogyasztóoldali szabályozás ágazatának fejlődését, önmagában nem igazolhatja az ilyen összehasonlítást.
- 172 Harmadsorban meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 258. pontjában a Törvényszék csak arra mutatott rá, hogy a Bizottságnak kétséget kellett volna támasztania azzal az állítással kapcsolatban, hogy a 2 MW-os minimális részvételi küszöbérték meghatározása a fogyasztóoldali szabályozás fejlődését elősegítő intézkedésnek minősül.

- 173 Márpedig, még azt feltételezve is, hogy igazoltak lettek volna azok a kételyek, amelyek a 2 MW-os minimális részvételi küszöbértéknek a fogyasztóoldali szabályozás tekintetében történő rögzítése kedvező jellegével voltak kapcsolatosak, e körülmény nem jelenti szükségképpen azt, hogy az említett küszöbérték kedvezőtlen volt e fejlődés tekintetében, abban az értelemben, hogy az jelentős akadályát képezte annak, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői részt vehessenek a kapacitás piacon.
- 174 A fenti megfontolásokból az következik, hogy a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 259. pontjában szereplő és a jelen ítélet 153. pontjában említett következtetése nem igazolható sem az ezen ítélet 242–243. pontjában kifejtett, az Egyesült Királyság egy olyan belső jogi rendelkezésének hiányára vonatkozó megfontolásokkal, amely a négy évvel korábban fenntartott kapacitás legalább 50%-ának a T-1 árveréseken történő árverés útján történő értékesítését garantálnák, sem pedig a megtámadott ítélet 256–258. pontjában kifejtett, azon kétségekre vonatkozó megfontolások, amelyeknek a Bizottságban kellett volna ébredniük a kapacitás piacon való részvétel tekintetében rögzített 2 MW-os küszöbértéknek a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői vonatkozásában fennálló kedvező jellegével kapcsolatban.
- 175 Következésképpen, mivel a megtámadott ítélet 259. pontjában foglalt megállapítás téves jogalkalmazáson alapul, az egyetlen fellebbezési jogalap második részének helyt kell adni.
- 176 Mivel a fellebbezés egyetlen jogalapjának két része megalapozott, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszékhez benyújtott keresetről

- 177 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének második mondata értelmében a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga is érdemben eldöntheti, ha azt a per állása megengedi.
- 178 A jelen ügyben – figyelemmel különösen arra a körülményre, hogy a Tempus által a T-793/14. sz. ügyben benyújtott megsemmisítés iránti kereset olyan jogalapokra épül, amelyek a Törvényszék előtt kontradiktórius vita tárgyát képezték, és amelyek vizsgálata nem igényli semmiféle további pervezető intézkedés elfogadását vagy az iratok elemzését – a Bíróság úgy véli, hogy a per állása megengedi a jogvita eldöntését, továbbá hogy arról érdemben kell döntenet. (lásd analógia útján: 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 130. pont).
- 179 A Tempus mint érintett fél, és az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésére és a 659/1999 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésére alapított eljárási jogok védelmének biztosítása érdekében keresetének alátámasztására két jogalapra hivatkozik: az első az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének, a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének, az arányosság és a bizalomvédelem elvének megsértésén, valamint a tények téves értékelésén, a második pedig az indokolási kötelezettség megsértésén alapul.

Az első jogalapról

- 180 Az első jogalap hét részre tagolódik. A fogyasztóoldali szabályozás potenciáljának téves értékelésére alapított első rész alátámasztására a Tempus a Törvényszék által a megtámadott ítélet 136–158. pontjában „A fogyasztóoldali szabályozás potenciáljára vonatkozóan rendelkezésre álló

információk” cím alatt vizsgált elemekre hivatkozik. Márpedig a jelen ítélet 117–122. pontjában kifejtett indokok miatt e tényezők nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a fogyasztóoldali szabályozás potenciáljának értékelése kétségeket kellett volna, hogy felvessen a kifogásolt intézkedésnek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, és hogy e kétségek alapján a Bizottságnak meg kellett volna indítania a hivatalos vizsgálati eljárást. Következésképpen az első jogalap első részét el kell utasítani.

- 181 Az első jogalap második része keretében a Tempus a Törvényszék által a megtámadott ítélet 160–193. pontjában „A kapacitásszerződések időtartama” cím alatt megvizsgált elemekre hivatkozik. Márpedig a jelen ítélet 129–133. pontjából az következik, hogy ezen elemek nem bizonyítják, hogy a Bizottságnak kétségei kellett volna, hogy legyenek a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően. Ezért az első jogalap második részét is el kell utasítani.
- 182 Az első jogalap harmadik részében a Tempus lényegében arra hivatkozik, hogy a kifogásolt intézkedésben előírt különböző árveréseken való részvétel feltételei olyan jellegűek voltak, hogy *de facto* a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek az első T-4 árverésekből való kizárásához vezettek. E részt mint megalapozatlant el kell utasítani a megtámadott ítélet 231–235. pontjában kifejtett indokok miatt, amelyeket a Bíróság is elfogadott.
- 183 A negyedik részben a Tempus a költségmegtérülési módszerre vonatkozó, a megtámadott ítélet 194–197. pontjában összefoglalt érveket terjeszti elő. Márpedig a jelen ítélet 150. és 151. pontjában kifejtett okokból ezen érvek nem bizonyítják, hogy a Bizottságnak kétségei kellett volna, hogy legyenek a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően. Ezért a negyedik részt el kell utasítani.
- 184 A negyedik rész keretében a Tempus azt állítja, hogy a kifogásolt intézkedés hátrányosan különbözteti meg a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőit azáltal, hogy az állandó árverések valamennyi résztvevőjét egyformán kezeli, és mindannyiukat – köztük ezen üzemeltetőket is – arra kötelezi, hogy tegyenek ajánlatot a határozatlan idejű kapacitási eseményekre.
- 185 E részt mint megalapozatlant el kell utasítani. Nem vitatott ugyanis, hogy a határozatlan idejű kapacitási eseményekre való ajánlattétel kötelezettsége minden üzemeltetőre vonatkozik, mivel e kötelezettség célja – amint azt a Bizottság kifejtette – az ellátás biztonsága annál magasabb szintjének elérése, mint amelyet a határozott idejű kapacitási események fedezésére korlátozott ajánlatok nyújtanak. E körülmények között nem állapítható meg sem az, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőivel szemben hátrányosan megkülönböztető bánásmód áll fenn, sem pedig az, hogy a Bizottságnak kétségei kellett volna, hogy legyenek a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően a határozatlan idejű kapacitási eseményekre való ajánlattétel kötelezettsége okán.
- 186 A hatodik rész keretében a Tempus azt állítja, hogy az összes kapacitáspiaci résztvevőre vonatkozóan ugyanolyan ajánlati biztosítékra irányuló kötelezettség előírása belépési problémákat okozhat a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői számára, mivel a fogyasztóoldali szabályozás ágazata még gyerekcipőben jár. E részt mint megalapozatlant el kell utasítani a megtámadott ítélet 249–252. pontjában kifejtett indokok miatt, amelyeket a Bíróság is elfogadott.
- 187 Végül, a hetedik rész keretében a Tempus azt állítja, hogy a kifogásolt intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően kétségeket vet fel, mivel nem ír elő díjazást a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői számára a villamosenergia-továbbítási és -elosztási veszteségek

csökkentésére vonatkozóan. A Tempus szerint a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői által nyújtott kapacitás nemcsak a szükséges és a kapacitáspiacon forgalomban lévő kapacitás össz mennyiségét csökkenti, hanem mintegy 7–8%-kal a villamos energia továbbítása és elosztása során elvesztett kapacitásmennyiséget is. A Tempus véli, hogy az így elért megtakarítást be kellene építeni a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek fizetett díjba, ily módon ösztönözve őket a hálózati hatékonyság javítására. Ezt a részt a megtámadott ítélet 263–266. pontjában kifejtett indokok alapján is el kell utasítani, amelyeket a Bíróság is elfogadott.

188 Következésképpen a második jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

189 A vitatott határozat indokolásának hiányára alapított második jogalap alátámasztására a Tempus hét érvet hoz fel.

190 Először is, ami a fogyasztóoldali szabályozásnak az Egyesült Királyság kapacitáspiacon játszott potenciális szerepének értékelését illeti, a Tempus úgy érvel, hogy a vitatott határozat ellentmondásos indokolást tartalmaz. Ugyanis, míg e határozat (107) preambulumbekzdése „a fogyasztóoldali szabályozás felkészült üzemeltetőire” utal, e határozat (131) preambulumbekzdésében az szerepel, hogy a fogyasztóoldali szabályozás ágazata „gyerekcipőben jár”. Ezen ellentmondás az indokolásban azt bizonyítja, hogy a Bizottság helytelenül értékelte azt a szerepet, amelyet a fogyasztóoldali szabályozás játszik és játszhatna az Egyesült Királyság kapacitáspiacán.

191 Másodsorban, ami a szerződések időtartamát illeti, a Tempus úgy érvel, hogy a Bizottság egyrészt nem fejtette ki azt az indokot, amely miatt nem vették figyelembe az új beruházások megvalósítására vonatkozó azon határidőket, amelyekre a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek szükségük van a kapacitások rendelkezésre bocsátásához, mivel a vitatott határozat (134) preambulumbekzdése csak a termelőkre vonatkozó megvalósítási határidőket említi, másrészt pedig nem fejtette ki azon indokokat, amelyek alapján úgy véli, hogy – amint az a vitatott határozat (152) preambulumbekzdéséből kitűnik – a fogyasztóoldali üzemeltetők rendelkezésére álló szerződések időtartama azonos „az új beruházásokhoz társuló kapacitásszerződések elégséges hosszával”, illetve azok „lehetővé teszik az új szereplők számára, hogy megszerezzék a szükséges finanszírozást, tehát hogy csökkentsék a piaci erőfölény kockázatát”.

192 Harmadsorban, ami a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek az átmeneti árveréseken való részvétele vagy az állandó árveréseken való részvétele közötti választását illeti, a Tempus azt állítja, hogy bár a Bizottság a vitatott határozat (128) preambulumbekzdésében megállapította, hogy az átmeneti árverések célja a fogyasztóoldali szabályozás javítása, nem fejtette ki, hogy ezen árverések kölcsönös kizárása miatt javítaná ezt a fogyasztóoldali szabályozást. A Bizottság azt sem fejtette ki, hogy mit jelent az, hogy „a műszaki teljesítmény nem felel meg a termelési kapacitások megfelelőségével kapcsolatos probléma kezeléséhez szükséges szintnek”, ami igazolhatná az ilyen kizárást, amint azt a 2014–2020 iránymutatás (232) pontjának a) alpontja megköveteli.

- 193 Negyedsorban, ami a költségmegtérülési módszert illeti, a Bizottság a vitatott határozatban annak a kérdésnek a vizsgálatára szorított, hogy a kifogásolt intézkedés jár-e bármilyen ösztönző hatással, még akkor is, ha e hatás minimális, és nem alkalmas arra, hogy a piacon a leghatékonyabb és a leggazdaságosabban adjon választ a piac azonosított hiányosságára. Következésképpen a Bizottság nem vizsgálta meg azokat a problémákat, amelyek abból a tényből erednek, hogy a választott költségmegtérülési módszer nem hangsúlyozza az árjelzést a fogyasztók vonatkozásában a triad keresleti időszakok alatti energiafogyasztásuk tekintetében, tehát nem teljesítette indokolási kötelezettségét.
- 194 Ötödsorban, a Bizottság a vitatott határozatban nem foglalkozott azzal a kérdéssel, a határozatlan idejű kapacitási eseményekre vonatkozó szerződések helyett használhatók-e a határozott idejű szerződések az állandó árverések keretében.
- 195 Hatodsorban, a Bizottság az említett határozatban az árverések ajánlati biztosítékának kérdését sem érintette, és így nem fejtette ki az arra vonatkozó indokokat, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek miért kötelesek ugyanazt a biztosítékot nyújtani, mint a termelők.
- 196 Hetedsorban, a vitatott határozat nem kellőképpen indokolt a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek a villamosenergia-továbbítási és -elosztási veszteségek csökkentése esetén fizetett kiegészítő díjazás hiányát illetően. E határozat (140) preambulumbekkezdése körkörös jelleget mutat, és nem ad választ a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek, akik azt kifogásolják, hogy az átviteli és elosztási veszteségek elkerülése növeli a hálózaton rendelkezésre álló kapacitást. A Bizottságnak ki kellett volna fejtenie az arra vonatkozó indokokat, hogy miért igazolt objektíve az a tény, hogy úgy döntött, hogy nem veszi tudomásul a veszteségek azon korlátozását, amely a fogyasztóoldali szabályozás vállalkozásainak köszönhető.
- 197 A Bizottság és az Egyesült Királyság vitatja a Tempus érveit.

A Bíróság álláspontja

- 198 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 296. cikk (2) bekezdésében megkövetelt indokolást az adott ügy természetéhez kell igazítani, valamint a jogi aktust kiadó intézmény érvelését világosan és kétértelműségtől mentesen kell megfogalmazni, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolás követelményét az ügy körülményeire, így többek között a jogi aktus tartalmára, az előadott indokok jellegére, és a címzettek, illetve a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyek magyarázathoz jutás iránti érdekére figyelemmel kell értékelni. Az indokolásnak nem kell megjelölnie az összes vonatkozó ténybeli és jogi elemet, mivel azt, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikkben felsorolt követelményeknek, nemcsak a szövege, hanem a háttere, valamint az érintett témára vonatkozó jogszabályok összessége alapján kell megítélni (2008. július 1-jei Chronopost és La Poste kontra UFEX és társai ítélet, C-341/06 P és C-342/06 P, EU:C:2008:375, 88. pont; 2008. december 22-i British Aggregates kontra Bizottság ítélet, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 172. pont).
- 199 Közelebbről, mint a jelen ügyben is, egy, az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján kifogást nem emelő határozatot illetően a Bíróságnak már alkalma volt megállapítani, hogy az ilyen határozatnak, amelyet rövid határidőn belül hoznak meg, csak azokat az indokokat kell tartalmaznia, amelyek alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem állnak fenn komoly nehézségek az érintett támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelésével összefüggésben, és

hogy e határozat akár tömör indokolását is az EUMSZ 296, 2. cikkben előírt indokolási kötelezettség szempontjából kielégítőnek kell tekinteni, amennyiben ennek ellenére világosan és egyértelműen megfogalmazza azokat az indokokat, amelyek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy nem állnak fenn ilyen nehézségek, mivel ezen indokolás megalapozottságának kérdése független e kötelezettségtől (1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EU:C:1993:239, 48. pont; 2008. december 22-i Régie Networks ítélet, C-333/07, EU:C:2008:764, 65., 70. és 71. pont; 2011. október 27-i Ausztria kontra Scheucher-Fleisch és társai ítélet, C-47/10 P, EU:C:2011:698, 111. pont).

- 200 A Tempus által a második jogalap keretében megfogalmazott érveket e megfontolásokra figyelemmel kell megvizsgálni.
- 201 Az első érvet illetően meg kell állapítani, hogy semmilyen ellentmondás nem áll fenn a vitatott határozat (107) és (131) preambulumbekendése között. Amíg ugyanis a (107) preambulumbekendés az Egyesült Királyságnak azt az érvelését foglalja össze, amely a fogyasztóoldali szabályozás felkészült üzemeltetői és fel nem készült, támogatást igénylő üzemeltetői közötti szükségszerű különbségtételre vonatkozik, a (131) preambulumbekendés a Bizottságnak a támogatás megfelelő jellegére vonatkozó értékelését fejt ki, amely értékelés szerint – többek között – a fogyasztóoldali szabályozás ágazata egészében véve gyerekcipőben jár.
- 202 A második, a vitatott határozat (134) és (152) preambulumbekendésére vonatkozó érvet illetően meg kell állapítani, hogy a (152) preambulumbekendés, amely szerint az új kapacitásszerződéseknek az új beruházások tekintetében kellően hosszú időtartama lehetővé teszi a piacra újonnan belépők számára a szükséges finanszírozás biztosítását, általánosságban került megfogalmazásra, és nem az üzemeltetők egy meghatározott kategóriájára utal. Jóllehet e határozat (134) preambulumbekendéséből azt a következtetést lehet levonni, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőire vonatkozó megvalósítási határidők eltérőek, és adott esetben rövidebbek, mint a más típusú gazdasági szereplőkre vonatkozóak, a jelen ítélet 198. és 199. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra figyelemmel a Bizottságnak az említett határozat (152) preambulumbekendésében egyáltalán nem kellett konkrétan azon szerződések legmegfelelőbb időtartamára hivatkoznia, amelyeket a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői köthetnek meg.
- 203 A harmadik, a vitatott határozat (128) preambulumbekendésére vonatkozó érvet illetően meg kell állapítani, hogy a Bizottság abban azt fejtette ki, hogy – amint arra e határozat (88)–(94) preambulumbekendésében már rámutatott – az Egyesült Királyság elsősorban a fogyasztóoldali szabályozás javítása érdekében tanulmányozott vagy hajtott végre további intézkedéseket. Az említett határozat (89) preambulumbekendése ugyanis többek között arra a tényre utal, hogy az Egyesült Királyság követi a fogyasztóoldali szabályozás lehetőségeit. Ebből következik, hogy nem róható fel a Bizottságnak, hogy a vitatott határozat e részének indokolása hiányos vagy elégtelen.
- 204 Az a kérdés, hogy – arra a tényre tekintettel, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői az átmeneti árveréseken és az állandó árveréseken is szerződésekhez juthatnak, ezt azon nem tehetik meg mindkét árverésen – a kifogásolt intézkedés lehetővé tette-e a fogyasztóoldali szabályozás javítását, és tiszteletben tartotta-e a 2014–2020 iránymutatás (232) pontjának a) alpontját, az indokolás megalapozottságának, tehát a vitatott határozat érdemi jogszerűségének kérdéséhez tartozik, amelyet külön kell választani a határozatok indokolására vonatkozó

kötelezettségtől, amely lényeges formai követelménynek minősül (lásd analógia útján: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 205 Ezenfelül a jelen ítélet előző pontjában említett kérdés az első jogalap harmadik részének tárgyát képezi, amely, amint az a jelen ítélet 182. pontjából kitűnik, elutasításra került.
- 206 A Tempusnak a költségmegtérülési módszerre vonatkozó negyedik érve nem csak azt vitatja, hogy a Bizottság tiszteletben tartotta-e az indokolási kötelezettségének, hanem a vitatott határozat indokolásának megalapozottságát is. Márpedig a jelen ítélet 183. pontjából kitűnik, hogy ez az érv elutasításra került.
- 207 Ami az ötödik érvet illeti, amely arra vonatkozik, hogy a Bizottság a vitatott határozatban nem vizsgálta meg azt a kérdést, hogy használhatók-e a határozatlan idejű kapacitásszerződések a határozott idejű szerződések helyett, az igaz, hogy az a döntés, hogy a második kategóriába tartozó szerződések helyett inkább az első kategóriába tartozó szerződéseket követelik meg, nem került elemzésre a vitatott határozatban. Mindazonáltal, amint azt a főtanácsnok is kifejtette indítványának 188. pontjában, tekintettel egyrészt arra, hogy e kérdést nem vetették fel a Bizottság előtt a kifogásolt intézkedés előzetes vizsgálata során, másrészt pedig tekintettel a jelen ítélet 198. és 199. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra, nem róható fel a Bizottságnak az indokolási kötelezettség megsértése azon okból, hogy a vitatott határozatban nem utalt kifejezetten erre a kérdésre.
- 208 Lényegében ugyanezen okokból ugyanez vonatkozik a Tempus hatodik érvére, amely azon alapul, hogy a Bizottság állítólagosan elmulasztotta kifejteni annak indokait a vitatott határozatban, hogy a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőinek az árveréseken való részvétel érdekében miért kellett ugyanazt a biztosítékot nyújtani, mint a villamosenergia-termelőknek.
- 209 A vitatott határozat (26) preambulumbekzdése kifejti, hogy az árveréseken való részvétel érdekében a potenciális termelési vagy fogyasztóoldali szabályozási egységeknek biztosítékot kell nyújtaniuk annak érdekében, hogy az árveréseken való részvételük komolyságát, és azon szándékukat tanúsítsák, hogy legkésőbb az értékesítés évének elején egy működő egységet kívánnak biztosítani. Mivel a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetőivel szembeni, a biztosítéknyújtási kötelezettséggel kapcsolatos esetleges eltérő bánásmód kérdését nem vetették fel az előzetes vizsgálat szakaszában, még a Bizottsághoz önként benyújtott észrevételekben sem, a Bizottság ahhoz, hogy tiszteletben tartsa az indokolási kötelezettséget, nem volt köteles a vitatott határozatban kifejteni azokat az indokokat, amelyek miatt nem állt fenn ilyen eltérő bánásmód.
- 210 Végül azt a kérdést illetően, hogy a villamosenergia-átviteli és -elosztási veszteségeknek a fogyasztóoldali szabályozás révén történő korlátozása esetén a kapacitáspiacon nem létezik kiegészítő díjazás, emlékeztetni kell arra, hogy a vitatott határozat (140) preambulumbekzdésében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kifogásolt intézkedés által követett célra tekintettel a kiegészítő díjazás hiánya a fogyasztóoldali szabályozás üzemeltetői vonatkozásában e jogcímen igazolt volt. Bármennyire is viszonylag tömör ez az információ, elegendő volt ahhoz, hogy meg lehessen érteni azokat az indokokat, amelyek miatt a Bizottság nem állapította meg, hogy az ilyen kiegészítő díjazás hiánya alkalmas volt arra, hogy kétséget ébresszen a kifogásolt intézkedésnek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

- 211 Amint az a jelen ítélet 204. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatból kitűnik, az indokolási kötelezettség tiszteletben tartásának kérdését a vitatott határozat e részét illetően meg kell különböztetni ezen indokolás megalapozottságának kérdésétől. Márpedig a jelen ítélet 187. pontjából az következik, hogy a Tempusnak az ezen utóbbi kérdésre vonatkozó érvei elutasításra kerültek.
- 212 A fentiek összességéből az következik, hogy a második jogalapot, valamint a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 213 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, vagy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvitában végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 214 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes feleket kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 215 A jelen ügyben a Tempust, mivel pervesztes lett, és a Bizottság azt kérte, hogy a Bíróság kötelezze a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárások költségeinek viselésére, a Tempust kötelezni kell ezen eljárások költségeinek viselésére. Mivel az Egyesült Királyság nem terjesztett elő a költségekre vonatkozó kérelmet, maga viseli saját költségeit.
- 216 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Bíróság előtti eljárásba beavatkozó Lengyel Köztársaság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2018. november 15-i Tempus Energy és Tempus Energy Technology kontra Bizottság ítéletét (T-793/14, EU:T:2018:790) hatályon kívül helyezi.**
- 2) A Bíróság a T-793/14. sz. ügyben benyújtott keresetet elutasítja.**
- 3) A Tempus Energy Ltd és a Tempus Energy Technology Ltd saját költségeiken felül maguk viselik az Európai Bizottság részéről az Európai Unió Törvényszéke és az Európai Bíróság előtti eljárásban felmerült költségeket.**
- 4) A Lengyel Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maga viseli saját költségeit.**

Aláírások